

“İsa öğretisi Hristiyanlık Değildir” ve “Hristiyanlığın Yunan ve Roma Mitolojisindeki Kökleri”

“The teachings of Jesus are not Christianity” and “the Origins of Christianity in Greek and Roman Mythology”

Mustafa TÖZÜN

Doç. Dr., İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı AD

Özet:

Bu çalışmada, “İsa öğretisi Hristiyanlık Değildir” ve “Hristiyanlık Yunan ve Roma Mitolojisinden köken alır” görüşleri, Matta İncili'nin değerlendirilmesi üzerinden tartışılmıştır.

Anahtar sözcükler: Hristiyanlık, Yunan, Roma, Mitoloji

Abstract:

In this study, "Jesus' doctrine is not Christianity" and “The origins of Christianity are Greek and Roman Mythology” views are discussed through the evaluation of the Gospel of Matthew.

Key words: Christianity, Greek, Roman, Mythology

1. Giriş:

Bu çalışmamızda İsa öğretisinin Kur'an'da anlatılan Hz. İsa'ya ait olduğu kabulüyle, Hristiyanlık dini üzerine, onun temellerini oluşturan Kanonik İncillerden biri olan, Matta İncili üzerinden bir değerlendirme yapılmıştır. Hristiyanlığın Yunan ve Roma Mitolojilerinden köken aldığı, bir başka deyişle pagan kökleri olduğu üzerine görüşler tartışılmıştır.

2. Hz. İsa ve öğretisi ve Kanonik İnciller:

Ve İsa (a.s.)... O'nun öğretisi ve Hristiyanlık...

Hız. İsa (a.s.); hayatı doğumundan, ölümüne kadar olağanüstülükler ve mucizelerle dolu bir vazifelidir... Günümüzden 2000 yıl öncesinde yaşayan insanların O'nun hayatını doğru olarak kavrayıp anlatabilmesi mümkün olmamıştır. Kur'an İsa'ya (a.s.) İncil'in (Müjde) vahyedildiğini bildiriyor (Maide-46). Günümüzde elimizde İsa'ya (a.s.) gönderilen vahyin olduğu bir Kitap yoktur.

Bugün Hristiyanların elinde iman ettikleri 4 İncil var: Matta, Markos, Luka ve Yuhanna İncilleri. Bunlardan ikisi İsa'nın (a.s.) on iki havarisi arasında yer alan Matta ve Yuhanna. Markos ve Luka ise O'nu görmediler. Görgü tanıklarının şahitlikleri üzerine bir Kitap yazdılar. Luka; kendi yazdığı kitabın başına bu durumu açıklayan bir giriş yazdı:

“Sayın Teofilos (Not: Tanrı'yı seven insan= Teofilos),

Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. **Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize iletiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.**” (Luka: 1-4).

Matta-Markos-Luka İncilleri içeriği açısından birbirine çok benzerdir, bu yüzden *Sinoptik İnciller* adını alırlar. Bunlara Hristiyan Dininin kabul ettiği Yuhanna İncili de eklenince 4 İncil, *Kanonik İnciller* olarak anılır. Kitab-ı Mukkades'in Yeni Ahit (Yeni Antlaşma) bölümünde; Kanonik İnciller dışında Luka'nın yazdığı düşünülen Elçilerin İşleri, kendisini Mesih'in Müjde'yi yaymakla görevlendirdiğini ilan eden Pavlus'un Mektupları; İbraniler'e Mektup, Yakup'un Mektubu, Petrus'un Mektubu 1 ve 2, Yuhanna'nın Mektubu 1,

2, 3 ve Yahuda'nın Mektubu ile Kıyamet alametlerinin yer aldığı Vahiy (Yuhanna'nın Vahyi) yer almaktadır.

Yahudiler günümüzde Kitab-ı Mukaddes'in Eski Ahit bölümüne iman ederlerken; Hıristiyanlar Eski Ahit ile birlikte Yeni Ahit'e de iman ederler.

Şimdi Sinoptik İnciller'den İsa'nın (a.s.) havarisi olduğu için Matta'nın İncili'ni ele alarak Hıristiyan inancına göre İsa Mesih'i tanıyalım. Kendi yorumlarımızı da sunalım.

3. Matta İncili Üzerine Kur'an Referanslı Değerlendirmemiz:

Matta İncili incelendiğinde özetle (Matta İncili):

3.1. İsa Mesih'in Soy:

Matta İncil'i İbrahim oğlu Davut oğlu Mesih'in soy kaydı ile başlıyor. Soy; babadan oğula devam ederek Meryem'in kocası Yusuf'a geliyor ve Meryem'den Mesih doğdu deniyor. Yahudilerin seçilmiş ırk olarak kendilerinin İbrahim soyundan geldiklerini vurgulamaları ile yeni şeriatın savunucularının düşünsel bir farkı olmadığını görüyoruz. İsa Mesih'in babasız doğumuna iman etmelerine rağmen yine de Meryem'in kocasının İbrahim soyundan geldiğini belirtmeden soylu, seçilmiş (!) olan bir İsa'ya inanmak gerekli görülmüştür. Ataerkil özelliği de açıkça görüyoruz: Babadan oğula geçiş. Oysaki Rab Allah, Rab adıyla insanlara bir şey öğretmek istiyor! Böyle atadan, babadan gelme bir soyun size faydası yok! Hz. İsa (a.s.) babasız doğdu, doğuşu Âdem'in yaratılışına benziyor (Kuran, Al-i İmran-59). Bu babasız doğuş biçimi; içinde başka bilgiler de içermekle beraber, ata-baba soyunun önemsizliğini de insanlığa göstermek, anne faktörünü, anaerkil yapıyı yüceltmek içindir. Hz. Muhammed'in (S.A.V.) erkek çocuklarının yaşamaması, soyunun kızı Fatıma'dan gelmesi, Ehl-i Beyt beşlisinin içinde Fatıma'dan olma iki oğulun olması da insanlığa "**dişil güç**" adına, **Meryem Ana gibi**, diğer bir İlahi mesajdır...

3.2. İsa'nın doğumu:

Meryem, Kutsal Ruh aracılığı ile gebe kalıyor. Kocası Yusuf onu boşamak istiyor ama Kutsal Ruh ona gerçeği açıklıyor. Doğuma kadar Yusuf, Meryem ile birlikte olmuyor ve mucizevi doğum gerçekleşiyor. Doğan çocuğun adı '*Rab kurtarır*' anlamında İsa konuyor. Daha önceki kutsal metinlerde bu doğumun gerçekleşeceği, doğan çocuğun adının *İmmanuel*

'Tanrı bizimle' olacağı kehanetinden söz ediliyor... İsa'nın doğumu ile ilgili anlatılanlar Kuran ayetleri ile uyumlu.

3.3. Yıldızbilimcilerin Ziyareti:

Bu bölümde yıldız bilimcilerin Yerusalim'in (Kudüs) doğusunda "Yahudiler'in Kralı" olarak doğan çocuğun yıldızını gördükleri anlatılıyor. Yıldız bilimciler Yerusalim'de Yahudilerin hükümdarı Kral Hirodes'e gidiyorlar. Daha önce değindiğimiz gibi İsa'nın (a.s.) doğduğu tarihlerde Yahudiler Roma İmparatorluğu altında yaşıyorlar. Yerusalim'e zalim bir Kral olan Hirodes'i atıyorlar. Hirodes Yahudilerin Greko-Romenleştirilmesi, asimile edilmesi için işbirlikçi olarak çalışan bir zalim. Yeni doğan ocuğun Kral olacağını öğrenince onun bulunması için yıldız bilimcileri görevlendiriyor. Ancak yıldız bilimciler rüyalarında Hirodes'e güvenmemeleri yolunda uyarılınca ülkelerine başka yoldan dönüyorlar... **Kendi yorumumuz şöyle:** Bir Peygamber'in dünyaya gelişinde, her zerresinde bir bütünlük bulunan doğada da işaretler olması mümkündür. Ancak Kuran'da Hz. Muhammed'in (S.A.V.) doğumunda mucizelere dair bir bölüm bulamayız. Yahudi geleneğinden esinlenen İslam limleri de "rivayetlere dayanarak" İslam Peygamberi'nin hayatını anlatırken, onun doğuşunda meydana gelen doğa olaylarını anlatımlarına eklemişlerdir. rnek olarak Yakubi, Taberi ve İbni Abdi Rabbin ve daha başkalarının kaydettiklerine göre: Hz. Muhammed (S.A.V.) doğduğu gece Kisra'nın sarayında 14 burç yıkıldı. İnan'da ateşe taparların bin yıldan beri hiç sönmeden yanan ateşi söndü. Yine İbn-i Sa'd'ın İbn-i Abbas'tan rivayetine göre: Peygamber doğduğu gece Yahudi limleri "Bu Yıldızın doğduğu gece Ahmed doğmuştur" demişlerdi. Bugün Hristiyan inancının kabul etmediği Barnabas İncili'nde İsa'dan sonra bir peygamber geleceği, adının da Ahmed olacağı yazılıdır. İslam Peygamberi'ni meşru kılmak için Hz. Muhammed'in (S.A.V.) doğumuna dair; Kuran'da anlatılmayan, ancak İncillerde anlatılan İsa'nın doğumunda olan olaylara benzer rivayetleri görüyor musunuz? İşte buna İslam'da *İsrailiyat* deniyor. Müslümanlara Tevrat ve İncil tahrif edilmiştir, diyeceksiniz, sonra da ona benzer Kur'an dışı anlatımları hadislere, rivayetlere dayandırarak İslam dinine sokacaksınız... Akla ve vicdana dayandırarak söylüyorum ki bence yıldız bilimcilerin Hz. İsa'nın (a.s.) da Hz. Muhammed'in (S.A.V.) de doğduğunu müjdelemesi hikyesi uydurmadır... İncil'de yıldızbilimciler Yahudilerin Kralı doğdu bugün, diyorlar. İncil'i okumaya devam edelim... Bu Krallık konusunun İsa'nın (a.s.) armıha gerilerek öldürülmesine kadar varacağını göreceğiz. Bu lm daha sonra İsa'nın (a.s.); Âdem'in (a.s.) YASAK MEYVE'yi yiyerek başlattığı ve bütün insanlara soya çekimle (?) geçen BÜYÜK GÜNAH'ın kefareti sayılacaktır. Kur'an; İsa'nın (a.s.) ldrldğunu kabul ediyor mu?

Hayır. Aksine öldürülmediğini açıkça belirtiyor mu? Evet, (Nisa-157). Ama Hıristiyanlık dini ANA TEMEL olarak İsa'nın bütün insanların günahları uğruna KURBAN olması üzerine kuruldu! O, *Agnus Dei* (Tanrı'nın kuzusu)'dir. Kuzu, koyunun yavrusu... Tanrı; Baba, İsa; Oğul olunca ve İsa, İbrahim'e gönderilen koç (koyun) gibi kurban edilince, kuzu oluyor: Tanrı kuzusu...

Matta İncili'nin henüz başında sabredemeden sonuca kadar gitmiş olduk... Şimdi kaldığımız yerden devam edelim.

3.4. Mısır'a kaçış:

Ailesi İsa'nın öldürülmemesi için Mısır'a kaçıyorlar. Çünkü Hirodes kendi krallığını yok edeceği için iki yaşından küçük tüm erkek çocukları öldürtüyor. **Yorumumuz:** Bu hikâye mitolojide çok sık geçen bir hikâyedir. Örneğin Yunan Mitolojisinde Gaya'nın kehanetiyle Kronos'a, hükümdarlığının bir çocuk tarafından yok edileceği bildiriliyor. Bu çocuk büyüyünce Zeus olacaktır. Bebek Zeus, dağlarda onu büyütecek olan *Küretlere* emanet edilir...

Yine; Musa'nın (a.s.) bebekken sepet içinde ırmağa bırakılması da benzer bir hikâyedir ve Mezopotomya mitlerinde aynı hikâyeye rastlanır. Kur'an'da bu hikayeler Musa (a.s) veya İsa (a.s.) için anlatılıyor mu? Hayır!

Şimdi itiraz edebilirsiniz. Taha Suresi 37, 38, 39'da Musa'nın (a.s.) nehre bırakıldığı anlatılıyor diye. Taha Suresinde Musa hikâyesinden bölümler anlatılırken bu ayetlerde Yahudilerin iyi bildiği bebekten sepete koyup nehre bırakılma hikayesi geçiyor. Geçiyor mu acaba? Bir bakalım:

"Andolsun, biz sana bir kere daha iyilikte bulunmuştuk."

"Hani annene ilham edilmesi gereken şeyleri ilham etmiştik:"

"Onu (**bebek Mûsâ'yı**) sandığın içine koy ve **denize (Nil'e)** bırak ki, deniz onu kıyıya atsın da kendisini, hem bana düşman, hem de ona düşman olan birisi (Firavun) alsın. Sana da, ey Mûsâ, sevilesin ve gözetimimizde yetiştirilesin diye tarafımızdan bir sevgi bırakmıştım."

Diyanet İşleri Başkanlığı'na ait bu meali Elmalılı Hamdi Yazır'ın meali ile karşılaştıralım

37 - "And olsun biz, sana diğer bir defa daha ihsan etmiştik"

38 - Hani bir vakit ilham edilmesi gereken (ancak ilham ile bilinebilen) şu ilhamı annene verdik:

39 - "Onu (**Musa'yı**) tabut içine koy da **denize** bırak. Deniz de onu sahile atsın. Onu hem bana dūřman, hem ona dūřman olan biri alsın." Bir de benim gōzetimim altında yetiřtirilmen için, üzerine katımdan bir sevgi bırakmıřtım. (Ey Musa!).

Taha-37, 38, 39'un latin harfleriyle orjinali:

37- Ve lekad menennâ aleyke merreten uhrâ.

38- İz evhaynâ ilâ ummike mâ yûhâ.

39- "Enıkzifihî fit **tâbûti** fakzifihî fil yemmi felyulkihil yemmu bis **sâhili** ye'huzhu aduvvun lî ve aduvvun leh(lehu), ve elkaytu aleyke mehabbeten minnî ve li tusnea alâ aynî."

Taha-39'da Musa veya bebek Musa var mı? Yok. Sepet var mı? Yok. Tabut var. Nil nehri var mı? Yok, deniz var. Kur'an deniz diyor, meali yazarlar Nil nehrini deniz zannediyorlar.

Parantez içeri olmadan okuduğumuzda; Tabut içine konan nedir? Deniz nedir? Sahil nedir? İncelendiğinde Ezoterik anlamlar ortaya çıkacak. Tabut gizli olan bilginin sembolü mü? Denize atılan bilginin sahile vurması; gerçek olan İlahi mesajın insanlığa ulaşması mı?

"Onu hem bana dūřman, hem ona dūřman olan biri alsın." denilince Allah'a ve Allah'ın mesajına dūřman olan, Karanlık ađı yařayan insanlık mı mesajın anlamını çözüyor, aydınlanıyor, acaba?

Elimizde bir Kur'an var, onun da doğru tercümesini bulmak da zorlanıyoruz... Kolundan tutan herkes Kur'an'ı bir yere götürmeye alışıyor... Daha önce orjinal Tevrat ve İncil'in başına geldiği gibi... Yine de Kur'an'ın orjinali elimizde! İşte gerçek İncil, gerçek Müjde budur!

Mısır'a Kaçış bölümünde Hirodes'in iki yaşından küçük bütün erkek çocukları öldürttüğü hikâyesinin de uydurma olduğunu düşünüyorum. Eğer öyleyse İsa'nın (a.s.) akranı hiç bir İbrani kalmamıştır. Böyle bir kıyımın tarihsel belgesi Roma'nın kayıtlarında var mıdır?

Takdir sizin.

Matta'dan devam edelim...

3.5. Nasıra'ya dönüş:

Hirodes'in ölümünden sonra oğlu tahta geçiyor. İsa'nın ailesi Hirodes'in oğlundan da korktuğundan Nasıra'ya yerleşiyor...

3.6. Yahya'nın Çağrısı:

Yahya Peygamber'in (Vaftizci Yahya) Şeria Irmağında, su ile vaftiz ederek halkı günahlarından arındırdığı anlatılıyor. Su deyince aklımıza hep içme-kullanma suyumuz geliyor. Su bir sembol, vaftiz de sembolik bir ritüel. Hıristiyan çocukları vaftiz ediliyorlar... Neden? Gizli anlam nedir? Hıristiyanlık'taki vaftiz ve İslam'daki abdest; suyun fizik beden üzerindeki hijyenik etkisi yanısıra, astral beden üzerinde de astral tortuların temizlenmesine yarar. Enerji giriş-çıkış noktaları olan çakralar böylece daha iyi çalışır. Bu, suyun birincil anlamı ve birincil fonksiyonu... Bir de ezoterizm de suyun BİLGİ'nin sembolü olduğunu söylemeliyiz. Burçlar içinde Balık Burcu bilginin sembollere gizlendiği bir çağı ifade ederken, Kova Burcu suyu, Bilgiyi, Bilginin açıkça insanlara iletilmesini, aydınlanmayı ifade eder...

3.7. İsa Vaftiz Oluyor:

İsa'nın (a.s.) Şeria Irmağı'nda Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edilmesi anlatılıyor. Burada görüyoruz ki İsa (a.s.) ırmağın suyuyla vaftiz edilmemiştir... Çünkü İncil; "Gökler açıldı, Tanrı'nın Ruhu güvercin gibi inip İsa'nın üzerine kondu" ifadesinde bulunuyor. Gökler açıldı demek İlahi bilgi, kozmik tesirler halinde indi demektir, güvercin ve kuş sembolleri melek, Cebrail için kullanılır. Bu arada söyleyelim. Süleyman (a.s.) için Kur'an'da kuş dili bilirdi, ifadesi yer alır. Kuş, ezoterik sembol olarak melektir. O'nun hep kuşlarla konuşabildiğini düşündük. Oysaki O, meleklerin dilini biliyordu. Velhasıl; İsa (a.s.) tıpkı Muhammed'in (S.A.V.) çocukluğunda göğsünün meleklerce yarılıp arındırılması gibi arınmış oldu (İnşirah suresi). Bizim anladığımız gibi ırmağın suyuyla değil tabii.

3.8. İsa Deneniyor:

İsa'nın Şeytan ile sınanması. Şeytan ilkinde taşı ekmek yap, üçüncüde kendini yüksekten yere at diyerek İsa'dan mucize göstermesini istedi. İkinci tuzağı ise benim, benim, hiç kimsenin karşı koyamayacağı bir teklifti. Bütün dünya zenginliklerini sana veririm. Nefs-i Emmare kıskırtılıyor. İsa (a.s.) bu sınavların hepsinden geçti... Burada bir konuya odaklanalım: İsa'nın (a.s.) dışında bir Şeytan yok. O, İsa'nın (a.s.) içinde, nefsinin okşayan negatif enerji. Kundalini enerjisinin tersi işlem görüyor. Hepimizde olduğu gibi... İncil'de Şeytan'ın İsa'ya (a.s.) "Tanrı'nın Oğlu'ysan" diye bir seslenişi var. Kur'an İsa'nın (a.s.) kendisi için Tanrı'nın oğlu dediğini reddediyor (Maide-116, Tevbe-30).

3.9. İsa Müjde'yi Duyurmaya Başlıyor:

Bu bölümde İsa tövbe edin, göklerin egemenliği yaklaştı, diyor.

3.10. İsa İlk Öğrencilerini Seçiyor:

Bu bölüm mürid olarak seçilen ilk dört havari üzerine... Petrus (Simun) ve kardeşi Andreas balıkçı... Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna da öyle...

Burada 12 havariler konusunu açmak uygun olur. Sayılardan 12, Sümerlerden itibaren gelen Mezopotamya batini öğretilerinde ve Mısır'da önemli bir yere sahip. Yılın 12 ay oluşu, burçların 12 olması gibi...

Yakup'un (a.s.) 12 oğlu ve bunlardan doğan 12 Yahudi kavmi gibi İsa'nın (a.s.) da seçme bir şekilde 12 havarisi oluyor. Bu 12 kişi gerçek mi? Yoksa 12 sayısına vurgu yapılarak, ezoterik bir bilgi mi sunuluyor? Konu astroloji ve burçlarla mı ilgili?

Burada ortaya atılan bir iddia; Bu 12 havari de, İsa da hiç yaşamadı yönünde. M.S. 30'lu yıllar İsa'nın (a.s.) peygamberlik yaptığı yıllar... Ancak o dönemde yaşayan hiç bir tarihinin ne O'ndan ne de havarilerinin yapıp ettiklerinden haberi yok. Hiç bir tarihsel kayıt düşülmemiş. Onların yaşadığına dair tek kaynak İncil!

Zeitgeist Hareketi (Zeitgeist, Zamanın Ruhu). denilen bir oluşum Hıristiyanlık ve İsa hakkında bu fikirleri ortaya atıyor. Bunlar videolar halinde internet ortamında mevcut. İsa hakkında İncil kaynaklı anlatılanları bir bir değerlendirerek O'nun "Pagan Güneş Tanrısı'nın kişileştirilmiş hali" olduğu sonucuna varılıyor. Konumuzla ilgili olan kısmına burada değinelim. Zodyak yaklaşık 26000 yılda bir astrolojik burçlardan biri üzerinden diğerine geçer. Her 26000 yıllık zaman dilimi o burcun adıyla anılır. İsa'nın (a.s.) yaşadığı Çağ, Balık

Çağı idi. Balık Sembolü, paganizmde Güneş Tanrısı için kullanılmaktaydı. İlk havarilerin balıkçı olmalarında gizli anlam budur. Kur'an'a danışmak zorundayız. Kur'an'da havariler var mı? Evet, hem de "havari" denilerek zikrediliyor (Al-i İmran-52, Maide 111, Maide 112, Saf-14). Ancak bunların sayısının 12 olması ve ilk dördünün balıkçı olduğu bilgisi yok. Bir gizli, sembolik anlatım İncil yazarı tarafından hikâyeye eklenmiş görünüyor.

3.11. İsa Hastaları İyileştiriyor:

İsa'nın büyük mucizeleri tıp alanında... Bu bölümde iyileştirdiği hastalar arasında nörolojik hastalıklara sahip olanlar var. İsa'nın (a.s.) iyileştirmede kullandığı yöntemin biyoenerji ve/veya *holistik* şifa enerjisi olduğunu düşünüyorum. Pozitif enerjinin hasta bedene yönlendirilmesi, çakra sisteminin işler hale getirilmesi İsa'nın (a.s.) tedavide ana prensibi... Her mucizenin de akılcı yolla, bilimsel açıdan ispatlanabilir olduğu, bu ispatın henüz gerçekleşmemesi halinde mucizeye mucize denilmesine devam edileceği kanısındayım.

3.12. Gerçek Mutluluk:

İsa'nın (a.s.) bir irfan öğretmeni olarak küçük gruplara Göklerin egemenliğini anlattığını görüyoruz. Mutluluğa giden yol için söyledikleri kadim zamanlardan beri söylenegelen bilgeliğin sözleri.

3.13. Tuz ve Işık:

Bu bölümde en önemli bilgi, sırrın sırrı benzetmelerle anlatılıyor İsa (a.s.) tarafından. Yeryüzünün tuzu sizsiniz, Işık sizsiniz... Hitap ettiği grup sıradan insanlar, fakirler, hor görülenler, ezilenler... Işık, nur sizsiniz dediği bu insanlara İsa (a.s.), kendilerindeki (kendi içlerindeki) Tanrı'yı öğretiyor.

3.14. Kutsal Yasa:

Eski Ahit'teki yasadan söz ediliyor. Bu Musa (a.s.) şeriatıdır. İsa (a.s.) eski yasayı yıkmaya değil, tamamlamaya geldiğini söylüyor. Sonra tek tek On Emir'in yeniden yorumlanması geliyor...

3.15. Öfke ve Cinayet:

Eski yasada adam öldüren öldürülecektir hükmü artık hiç öfkelenmeyeceksin, aşağılayıcı bir söz bile söylemeyeceksin kimseye şeklinde dönüştürülüyor. Daha da ruhanîleşmek söz konusu.

3.16. Zina ve Boşanma:

Yasaklar eski yasada eyleme geçirildiğinde suç, günah iken, bundan sonra yasak olanın düşünülmesi dahi suç! Boşanma helal iken, fuhuş nedeni dışında olduğunda o da günah sayılıyor. Hıristiyanlıkta ölünceye kadar evli kalma bu hükümlerden ileri geliyor.

3.17. Ant İçmek:

Ant içersen yerine getir hükmü, gereksiz yere ant bile içme, hep doğru sözlü ol ki ant içmene gerek kalmasın haline dönüşüyor.

3.18. Göze göz, dişe diş:

Kıyasa kıyas dediğimiz bu şerri hüküm de daha ruhanî bir hale dönüşüyor. Sana tokat atana öteki yanağını da dön.

Uygulaması gerçekten zor tabi... Bu nedenle Kur'an kıyası tekrar anıyor (Bakra-178).

3.19. Düşmanlarınızı Sevin:

İsa (a.s.) sizi seveni sevmek kolay, siz sevgiyi, yani pozitif enerjiyi dünyaya yaymak için düşmanlarınızı da sevmek zorundasınız mesajını veriyor.

3.20. Yoksullara Yardım:

Yardıma açıktan yaparak nefsinize çalışmayın, gerçek kazancı elde edebilmek için gizli yardımda bulunun deniyor.

3.21. Dua:

Bu bölüm **Pater Noster (Göklerdeki babamız)** duasıdır ki Hıristiyanlıkta İncil'in kalbi, özü sayılır. **Fatiha Suresi** ile benzer anlam taşıdığı açıkça görülmektedir.

3.22. Oruç:

Oruç tuttuğunu herkese belli eden, bakın ben ne kadar cefa çekiyorum, diyen insanların zavallı halleri anlatılıyor. İbadet gizli olmalıdır ki insanı tanrısallığa taşınsın. Çok güzel bir mesaj veriliyor insanlığa. Müslümanların da bu ayetlerden öğüt almaları uygun düşer. Zira Kur'an ile uyumlu bir mesajdır.

3.23. Göksel Hazine:

Yeryüzünün yalancı ve geçici olduğu, mala mülke değer vermenin gereksizliği anlatılıyor. Açıkça şu söyleniyor: **“Siz hem Tanrı’ya hem paraya kulluk edemezsiniz.”** Dinin iki temeli Tanrı’ya şirk koşmak ve Kul Hakkıdır ve bu ikisi birbiriyle yakından ilişkilidir. Bu konuyu konuşmuştuk. İncil’de bu kadar net yazan bir cümle, bütün dünya insanlığına hitap etmektedir. Öncelikle Kutsal Kitabımız İncil’dir diyen Hıristiyanlar yüzyıllardır Sömürgecilik, Faizci banka soygunculuğu ile dünyanın ezilen halkları üzerindeki hegemonyalarını bu ayetle nasıl bağdaştırıyorlar? İğneyi kendine çuvaldızı başkasına derler... Günümüzde Müslümanız diye övünen ve Siyasal İslamcı adını alan, zenginleşen bir kesim, Tanrısız mesajdan ne anlıyor acaba? Biz Hıristiyan veya Müslüman, dindarlar olarak Tanrı’nın yeryüzündeki halifeyiz, yeryüzü zenginlikleri elbette bizim olacaktır mı diyorlar? Yahudiler gibi. İslam, yoksul yaşamı isteyerek kaldıramayacak olan halk kitleleri için bir orta yol önermiştir. Faiz haram ama ticaret helaldir. Meşru yollardan kazanç sağlayın, yeryüzüne dağılın ve rızkınızı arayın gibi. Oysa; İncil sadece Sufileri, dervişleri, münzevileri muhatap almış gibi, bir isteği herkesten istiyor. Dünya malı biriktirmeyin, göksel hazineler biriktirin.

3.24. Kaygılanmayın:

Yukarıdaki konunun devamı buradadır. Ne yiyeceğiz, ne giyeceğiz diye kaygılanmayın. Rızk gelecektir, mesajı veriliyor. Ama insanoğlu günümüzde dahi bu kaygıları yüzünden hata üstüne hata yapıyor, bedensel ve ruhsal sağlığını kaybediyor. Tevekkül dediğimiz, işleri Allah’a havale etmeyi becermeliyiz. Tabii ki elimizden geleni kaygılara kapılmadan yaptıktan sonra. Evrensel yasalarla uyumlu bir hayat her zaman mutluluğu getirecektir.

3.25. Başkasını Yargılamayın:

Sufi öğretilerindeki kusurları görmemek, görülen kusurları örtmek ilkesi anlatılıyor.

3.26. Tanrı’dan dileyin:

Dua edin, isteyin, isteğiniz karşılanacak. Çünkü Tanrı içimizde! Biz O'na doğru gideceğiz ki kendimizi O'nda bulacağız. Dua'nın bir evrensel yasa olduğu konusu işleniyor. İnsanlara kendimize nasıl davranılmasını istiyorsak öyle davranmamız gerektiği hatırlatılıyor.

3.27. Dar Kapı, Geniş Kapı:

Kapı benzetmesiyle insanların çoğunun gittiği yolun her zaman doğru yol olmadığı anlatılıyor. Günümüzde bir çıkarsama yapalım mı? Çoğunluk ilkesine dayanan bir demokratik anlayışımız var. Ancak çoğunluğu oluşturan kesim bir konu üzerine cahilse ve o konuda karar verilmesi gerekiyorsa, Hâkim siyasi güç kendi çıkarına olacağını düşünerek referandum kararı aldırır, doğru yolda olunabilir mi? Hayır. Bazı konularda liyakat sahibi olan kişileri dinlemek gerekir. Dar kapı onlardır. Yaşama götüren kapı dardır, diyor İncil.

3.28. Ağaç ve Meyvesi:

Ağacın makbul olanının meyve vereni olduğu benzetmesiyle gerçek peygamberler ile sahteleri arasındaki fark anlatılıyor.

3.29. Sağlam Temel, Çürük Temel:

Doğru öğretiyi öğrenip uygulamayı sağlam temele benzeten İsa (a.s.) dinleyenler tarafından herhangi bir din adamı değil, yetkili birisi olarak algılanıyor.

3.30. İsa Bir Cüzzamlıyı İyileştiriyor:

Hekimlik uygulaması yine hastaya dokunarak oluyor. Cüzzamlı hemen iyileşiyor. Bir pozitif enerji aktarımı ile tedavi...

3.31. Yüzbaşının İmanı:

Yüzbaşının uşağı felç oluyor ve o, İsa'ya (a.s.) evime gelmeden de onu iyileştirebilirsin diyor. İsa (a.s.) da istediği gibi olsun, diyor ve felçli iyileşiyor. Bugün *Reiki* enerjisinin adrese gönderilebildiğini biliyoruz... İsa'nın mucizesinde kullandığı enerjide de prensip aynıdır.

Sonra İsa (a.s.) kehanette bulunuyor. Öğretisinin doğu ve batıdan pek çok insana ulaşacağını ama bu bilginin mirasçısı olan Yahudilerce reddedileceğini ifade ediyor.

3.32. İsa Birçoklarını İyileştiriyor:

Ateşli bir hasta ve pek çok cinli, dokunarak ve söz ile iyileştiriliyor. Burada soralım: Neden İsa'nın (a.s.) mucizeleri tıp, hekimlik üzerine? Musa (a.s.) zamanında Mısır'da sihir ve büyü çok yaygındı. Herkes bu konuya ilgi duyuyordu diyebiliriz. Böyle bir topluma gelen bir peygamber de herhalde sihir ve büyü üzerine mucize göstermeseydi, kabul görmezdi. Firavun'un sihirbazlarının kendilerini sihirde yendikten sonra Musa'ya (a.s.) inandıklarını biliyoruz. Aynı şekilde İsa'nın (a.s.) döneminde tıp ilmi, hekimlik uygulamaları ileri bir seviyeye geliyor. Roma topraklarındayız. Roma'da sosyal tıp ve hijyen uygulamalarının yüksek bir seviyeye çıktığını, jimnazyumlar, hamamlar inşa edildiğini biliyoruz. Tedavisi gerçekleştirilemeyen hastaların şehir meydanına bırakıldığı ve her gelen geçenden bu hastalık hakkında fikrinin sorulduğu bir dönemdeyiz. İsa (a.s.) bu nedenle hekimlik uygulamaları üzerine mucizelerini gösteriyor ki insanların ilgisi O'nun üzerinde olsun, İlahi mesaj iletilebilsin. İsa (a.s.) nihayetinde ölüleri de yaşam enerjisi ile hayata geri döndürüyor ki bu tıbbın gelebileceği son noktadır. Hz. Muhammed (S.A.V.) ise Arabistan'da şairliğin, edebiyatın en üst seviyede olduğu, günlük konuşmaların bile şiirsel söylendiği bir dönemde gönderiliyor. Kur'an ayetlerinin dilindeki edebi mucize bu nedenledir. Hatta ayetlere inananların bunların bir şairin sözü olduğunu iddia etmeleri de bu nedenledir (Enbiya-5, Saf-36, Zariyat-11, Tur-30, Yasin-69). Ve herkes şair olduğundan, İlahi mesaja odaklanması için Kur'an'da bir meydan okuma yer alır. Bütün şairler bir araya gelse bir tek Kur'an sûresini yazamayacaklardır (Bakara-23).

3.33. İsa'yı İzlemenin Bedeli:

Doğru yol üzerinde olmak ve İsa'yı (a.s.) izlemenin zorluğu anlatılıyor.

3.34. İsa Fırtınayı Dindiriyor:

Fırtına çıktığında havarilerin kapıldığı endişeden dolayı azarlanması anlatılıyor. Çünkü onlar tam imanlı olsalardı İsa'nın (a.s.) fırtınayı dindirebileceğini bilirlerdi?

3.35. İki Cinlinin İyileştirilmesi:

İsa (a.s.) iki cinlinin içindeki cinleri domuzların bedenleri içine yollayarak onları iyileştiriyor.

3.36. Bir Felçlinin İyileştirilmesi:

Hekimlik mucizeleri devam ediyor...

3.37. Matta'nın Öğrencilere Katılması:

Vergi memuru olan Matta'nın havari oluşu, üçüncü tekil şahıs olarak anlatılıyor. İncil'in yazarı Matta kendisinden "ben" diyerek söz edebilirdi, değil mi?

Bu bölümde İsa'nın (a.s.) etrafındakilerin çoğalmasının Ferisileri rahatsız etmeye başladığını görüyoruz.

3.38. Oruçla İlgili Soru:

İsa'ya (a.s.) kendisini takip edenlerin neden oruç tutmadığı soruluyor. Benzetmelerle verilen cevap Yeni Öğretinin gelişene kadar Eski Öğretiye benzemeyeceği ve onu taklit etmeyeceği yönünde. İslam'da toplanma günü belirlenirken Cumartesi ve Pazar günlerinin diğer dinlere benzememek için kabul edilmemesi, Cuma günün seçilmesi örneğinde olduğu gibi.

3.39. Dirilen Kız, iyileşen Kadın ile İki Körle Bir Dilsizin İyileştirilmesi:

Hekimlik mucizeleri devam ediyor, İsa (a.s.) halkı kendisine hayran bırakıyor, Ferisi'lerin de tepkisini çekiyor. Ferisiler O'nun için, cinleri cinlerin önderinin gücüyle kovuyor, diyorlar.

3.40. Ürün Bol İşçi Az:

Yine bir benzetme... Ürün; perişan insanlar. İşçi bu insanları kurtuluşa götürecek öğretmenler, mürşitler...

3.41. İsa On iki Elçisini Göreve Gönderiyor:

İsa, kendi elçilerini kendisi gibi davranmalarını öğütleyerek onlara hastaları iyileştirme gücünü veriyor. Buna biz; "*el alma, el verme*" diyoruz.

On iki havari: Petrus (Simun), Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ile daha sonra ihanet edecek olan Yahuda İskariot.

3.42. Gelecekteki Sıkıntılar:

İsa (a.s.) havarilerine aldıkları görevin sıkıntılarını, tehlikelerini anlatıyor.

3.43. Kimden Korkmalı:

Ölümden korkmamalı. Çünkü ruh ölümsüz... Allah'tan korkmalı, burada Allah değil "Baba" tabiri kullanılıyor. Teslis; Matta İncili'nin tamamında işleniyor. Baba, Oğul, Kutsal Ruh...

3.44. İsa'ya Layık Olmak:

İsa (a.s.), kurtuluş yolunda son savaştan, dünyadaki tüm sevdiklerimizden feragat etmek gerektiğinden söz ediyor. İsa (a.s.) **çarmıhını yüklenip, ardından gelmeyen bana layık değildir**, diyor. **Yorumumuz:** İncil'de İsa'ya (a.s.) atfedilen bu ve benzeri sözlerin, onun çarmıhta insanlığın tüm günahlarına kefarete olarak kurban olması temelini kuvvetlendirmek için kullanıldığını söyleyebiliriz. Zira **Hristiyanlığın temeli bu konu üzerine oturtulmuştur.**

3.45. İsa ve Vaftizci Yahya:

İsa Vaftizci Yahya'ya gelecek olan Mesih'in kendisi olduğunu müjdeliyor. Yahya'nın da tekrar gelmesi beklenen İlyas olduğunu... Burada Yahudilik içerisinde reenkarnasyon inancının olduğunun örneklerini görüyoruz. Beklenen Mesih vardı ve İsa'nın (a.s.) öğrencileri, O'nun Mesih olduğunu kabul etti. Yahudiler'in diğerleri; Ferisiler, Sadukiler ise kabul etmediler. Onların torunları günümüzde dahi bir başka Mesih'i beklemekteler. Mesih inancının bir kişiye özel, tekrar doğuş inancı olduğunu söyleyelim. Hatta bu bedenlenen Tanrı'dır! Tıpkı Hindistan'da Krişna'da, Budizm'de Buda'da örneklerini gördüğümüz gibi. Tanrı bedenlenerek insanların arasında yer alıyor. Kur'an ise; İsa, Meryemoğlu'dur, bir insandır, peygamberdir, onu İlah edinmeyin, diyor (Nisa-171, Maide-46, Maide-116)... İlyas (a.s.) ise Kuran'da da anılan bir peygamberdir (Enam-85, Saffat-123, Saffat-130). M.Ö. 9. yüzyılda peygamberlik yapmıştır. O'nun, duası üzerine, Allah tarafından göğe alındığına Tevrat kökenli rivayetlere dayanılarak inanılır. Anadolu'da da yerleşik bir inanca göre Hızır (a.s.) ile yılda bir kez görüşür ve bugün, Hıdırellez günü, olarak kutlanır. Tıpkı Kuran'da Musa'nın (a.s.) adı verilmeyen ama Hızır (a.s.) olduğuna inanılan kişiyle yaşadıkları gibi; İlyas'ın (a.s.) da Hızır (a.s.) ile görüşmeleri ve beraberlikleri anlatılmaktadır. O, İncil'de söylendiği üzere Vaftizci Yahya olarak dünyaya geri dönmüştür.

Yorumumuz:

Bütün öğretilerin sonunda ve Kur'an ışığında hep aynı sonuca ulaşıyoruz. Bütün insanlar tanrısaldır! Bütün ruhlar tekâmül ederek O'na doğru yol alır, O'na ulaşır. Bu yolda bazı ruhlar peygamber veya veli olarak seçilmiştir. İLAHİ ADALET gereği bu seçilmenin bir ÇABA sonucu olması gerekir! Bu çaba da yeniden, tekrar tekrar dünyaya gelmekle, her gelişte biraz daha tekâmül etmekle mümkün olabilir. Yahudilerin Âdem'in (a.s.) daha sonraları Nuh (a.s.) ve İbrahim (a.s.) olarak dünyaya geldiğine inandıklarını bilmekteyiz. İncil'de de Vaftizci Yahya'nın İlyas Peygamber'in yeniden dünyaya gelmiş hali olduğu yazılı... Reenkarnasyon inancı böylelikle Yahudilik ve Hıristiyanlık içinde de yer alıyor. Ancak dünya hâkimiyeti reenkarnasyonu bu seçilmişlerde tutuyor! Reenkarnasyonu sadece peygamberlerde görebiliyoruz. (Not: Oysaki Kur'an'ın, iman eden HERKESİ seçtiğini dile getiren ayetlerini bir başka çalışmada açıklayabiliriz. Saklanan; gerçekliğin büyük bir kısmı... Açıklanan; gerçekliğin az bir kısmı...) Sonuçta herkesin tekrar doğuşlarla, tekâmülünü devam ettirerek önde gidenlere yetişeceğini söyleyebiliriz! Çünkü "Sonunda O'na döndürüleceksiniz" müjdesini Kur'an'dan öğreniyoruz. Kur'an'da reenkarnasyon konusu İslam ilahiyatçıları tarafından baskın bir görüşle reddedilse de diğer bütün dinlerde yer alması nedeniyle "Kur'an ve Reenkarnasyon" konusunun tartışılmaya devam edilmesi gereklidir.

3.46. Tövbe Etmeyen Kentler:

Her çağda olduğu gibi YENİ öğreti yine hemen kabul görmüyor ve İsa (a.s.) iman etmeyen kentlerin İlahi cezaya uğrayacağını söylüyor.

3.47. Yorgunlara Müjde:

İsa; doğru yol üzerinde yorgun düşenlere umut aşıyor...

3.48. Şabat Günü Sorunu:

Musa (a.s.) şeriatına göre Şabat (Cumartesi) günü bütün dünyevi uğraşlardan uzak durulur. Ferisiler bu kurala uymaktalar! Oysa **İsa (a.s.) şeriatı değiştiriyor**. Çünkü geçerliliği kalmamıştır. Tabiki bu dindar Yahudiler tarafından asla hoş karşılanamaz. İnsanların özgürleşmesi, özgür düşünmesi, akılcı karar vermesi gereğinin örneklerini görüyoruz. Bu bölümde İsa (a.s.); İnsanoğlu Şabat Günü'nün Rabbi'dir" diyor. Burada İnsanoğlu denilenin İsa (a.s.) olduğu Hristiyanlarca kabul edilir. Ama biz, ön yargılardan ve kabullenmelerden kurtulmuyor muyuz? **Yorumumuz:** İncil İnsanoğlu diyorsa bu İnsanoğludur, yani her bir

insandır. Şabat Günü kutsal olanın sembolüdür. Asıl kutsal olan ise insandır. Burada üstü örtülü de olsa bu gerçek anlatılmaya çalışılmıştır. Takdir sizin.

3.49. Tanrı'nın Seçtiği Kul:

Peygamber Yeremya'nın daha önceden İsa (a.s.) döneminde yaşanacakları bildirdiği ile ilgili bir dönem. Takdir edilenler zaman içerisinde zuhur ediyor. Kader inancı... Her şeyin Levh-i Mahfuz'da yazılı olması... Gayb'ı sadece Allah bilir, diye Kur'an'da yazar. Ama bunu seçtiklerine de bildiriyor. Yeremya Peygamber de seçilmişlerden biri...

3.50. İsa ve Baalzevul:

Baalzevul, Şeytan'ın Babil kökenli ismi... Ferisiler tarafından İsa'nın (a.s.), cinleri Baalzevul'un gücüyle kovduğu iddiası ortaya atılıyor. İsa (a.s.) halk önünde kendini savunuyor...

3.51. Yunus'un Belirtisi:

Her peygamberden olduğu gibi İsa'dan (a.s.) da mucize bekleniyor. Yunus peygamber üç gün balığın karnında kalmıştı. İsa (a.s.) da üç gün yerin bağrında kalacağını söylüyor. **Ölüp üç gün sonra dirilme mucizesinden** söz ediliyor...

Yorumumuz:

Bu konu kilit bir konu. Hıristiyanlıkta İsa'nın (a.s.) tanrılaştırılması bu mucize üzerine kuruludur. Oysaki Kur'an açıkça "O'nu öldürmediler, O sadece bir elçidir." mesajını veriyor ve ölümden sonra **üç gün** sonra dirilme Kuran'da hiç bir ayette yok! Bu nedenle biz de buna iman etmiyoruz. Bu konuyu aşağıda ayrıca tartışacağız.

3.52. İsa'nın Annesi ve Kardeşleri:

Bu bölümde İsa'nın; gerçek annesi ve kardeşlerinin doğru yolda olan imanlılar olduğuna işaret ettiğini görüyoruz. Soy sop, soyaçekim hiç bir şey ifade etmez... Zaten başka zamanlarda, başka coğrafyalarda pek çok kez dünyaya gelen ve bir planı yaşayan ruhlar olduğuna inanıyorsanız, bu konu da kendiliğinden anlamını yitirir. İlahi adalet de bunu gerektirir.

3.53. Tohum Benzetmesi:

Tohum tanrısal bilgidir. Yol kenarına ekilen tohum tutmaz, kayalık yere ekilen tohum sevinçle kabul edilen bilgidir ama o da kökleşemez. Dikenler arasına ekilen tohum ise dünya kaygıları yüzünden ilahi mesajın yaşama geçirilememesidir. İyi toprağa ekilen tohum ise o sözü anlayacak olgunluğa gelmiş kişiye söylenen sözdür ki; ondan kat be kat verim alınır.

3.54. Deliceler Benzetmesi:

Tohumların arasına deliceler ekilmiş ve bunlar büyüyünce deliceler toplanıp yakılacak, tohumdan çıkan ürün ise ambara kaldırılacak. Bu dünyada iyiler ve kötülerin bir arada yaşayacağı ama daha sonra ilahi adaletin tecelli edeceği benzetme ile anlatılıyor.

3.55. Hardal Benzetmesi:

Hardal tohumu en küçük tohum olduğu halde gelişince bütün bitkilerin boyunu aşar...

3.56. Deliceler Benzetmesi Açıklanıyor:

Konu iyi açıklansın diye benzetmeler kullanılıyor ama halk anlamadığı sürece İlahi mesaj daha da açık bir şekilde tekrar anlatılıyor.

3.57. Define ve İnci Benzetmeleri:

Defineyi, inciyi (Göklerin Egemenliği, Gerçek, İlahi Mesaj) fark eden kişinin varını yoğunu satarak bunu elde etmek isteyeceği anlatılıyor.

3.58. Ağ Benzetmesi:

Çağın sonunda bir ağ ile toplanan balıklar gibi bütün insanlar toplanacak, melekler gelecek ve kötülerini iyilerden ayıracak. Kötülerini kızgın fırına atacaklar...

Kıyamet... Cennet ve Cehennem... Ateş sembolü... İncil'de de farklı benzetmelerle anlatılıyor... İncil'de bu bölümde “**kıyamet demedi, çağın sonu**” dedi. Karanlık çağ bitecek, uyanış olacak, kıyamet işte bu! Cennet ve Cehennem'in beynimizdeki yerleşik imajlarını silmemiz gerekir. Pozitif enerjinin içimizde, ruhumuzda yarattığı huzur ve mutluluk: Cennet'tir. Bizi azaba, sıkıntılara sürükleyen çakralar sisteminin çalışmaması, bunun nedeni olan hatalarımız, günahlarımız, duyduğumuz pişmanlıklar ateş ile sembolize edilen, çakralar sisteminin astral tortulardan temizlenmesi. Bütün bunlar: Cehennem'dir...

Bütün benzetmeler için **yorumumuz:** İsa (a.s.) Ezoterik öğretilerin gizli tuttuğu sembolleri halka açmaya başlamıştır. Kıyamet, uyanış günleri 2000 yıl öncesinden başlamış olmakla beraber, O'nun hayatı üzerine söylenen yalanlar ile pagan dininin Yahudilik versiyonu oluşturularak Hristiyanlık organize edilmiştir. Bu konuda Pavlus'un, daha sonra İmparator Konstantin'in payları çok büyüktür. Daha sonra Hz. Muhammed'in (S.A.V.) devam ettirdiği İlahi öğretisi, Kuran içindeki bilgilerin doğru yorumlarını gerekli kılacaktı. Ama Ehl-i Beytin yok edilmesi ile Kur'an'ın doğru okunması imkânı ortadan kaldırıldı. Kur'an dışı din kaynakları, *İsrailiyat* denilen Yahudi kaynaklarından alınan yanlış bilgiler, doğru-yanlış ayırdına varamadığımız hadisler ile Hristiyanlıkta olduğu gibi bir din organize edildi (edilmeye çalışıldı). Bugün Kur'an'ı, akıl ve vicdan terazimize koyarak kendi kendimize, Latif olan Allah'ın (C.C.) lütfunun üzerimize inmesi ile yorumlamaya çalışıyoruz. İsa'nın (a.s.) havarilerine Hz. Muhammed'in (S.A.V.) sahabelerine sohbet ile, bugün interaktif eğitim dediğimiz metod ile, anlattıklarını, gerçek olanı, müjdeyi öğrenmeye çalışıyoruz.

3.59. İsa Reddediliyor:

“Bir peygamber memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.” İsa (a.s.) yaşadığı yeri terk ediyor...

İnsanların nefsi onlara seçilmişlerle karşılaştıklarında şunu söyler: Benim ondan neyim eksik? Bırakın peygamber veya velileri... Okulda sınıf arkadaşınızdan daha yüksek not alın, burs kazanın... Arkadaşınız sizinle eskisi gibi iyi ilişki içinde olacak mı? İşinizde memurken amir konumuna gelin. Memur arkadaşlarınızla ilişkileriniz aynı şekilde devam ediyor mu?

3.60. Yahya'nın Öldürülmesi:

Kral Hirodes çok ucuz bir nedenden dolayı Vaftizci Yahya'nın başını kestiriyor...

3.61. İsa Beş Bin Kişiyi Doyuruyor:

İsa, Yahya'nın ölümü üzerine orayı terk etti. Öğrencileri de onu takip ettiler. Yiyecek sadece 5 ekmeğe ve 2 balıktı. Mucize ile bu yiyecek çoğaldı, beş bin kişi doydular da 12 sepet yemek arttı.

Yorumumuz:

Bu mucizede geçen sayılar 5, 2, 12 ezoterik anlamları olan sayılardır... 12'yi biliyoruz. Astrolojik, göksel bir anlamı var. Havarilerin gerçek sayısını bilmiyoruz ama İncil'de 12 diye bildirilmesinin nedeni budur. Beş nedir? 3; erkeğin, 2; dişinin sembolüdür. $3+2=5$ 'dir ve Kutsal Evliliği sembolize eder. İki'yi de biliyoruz dişinin sembolü olduğu gibi, yaratılış prensibinde diyalektik yasaları işaret ediyor... Daha sonra ekmek ve balıkla doyurma mucizesi tekrarlanacak... Bir de yiyecek olarak "balık" var. Balığın, İlahi bilgilerin tam olarak açıklanmadığı, gizli tutulduğu Balık Çağını işaret ettiğini söylersek yanlış olmaz.

3.62. İsa Su Üstünde Yürüyor:

Bir başka mucize... İsa suda yürüyor ama kaygı duyan Havari Petrus yürüyemiyor. Mucizenin gerçekleşmesi için **tam iman gerekli. Yorumumuz:** Pasif olan Kundalini Enerjisi aktifleşiyor, aşağıdan yukarıya doğru. Fizik beden tüm işlemleri yavaşlıyor, daha süptil olan astral beden ön plana çıkıyor. Havariler bu yüzden İsa'yı (a.s.) hayalet zannediyorlar. Musa'nın (a.s.) Kızıldeniz'in yarılması mucizesinde de tüm kavmin konsantre olarak, hep birlikte kundalini enerjilerini aktifleştirmeleri mucizeyi yaratıyor! Sular yarıyor! Bunu her birimiz yapabiliriz. Emin olun! İman eden seçilmişler arasına girmemiz için hiç bir engel yok! Size; sen zavallı bir kulsun, kölesin... Sen kim, peygamber kim? diyenler olacaktır. Sen, İnsanoğlusun. Bunu unutmamalısın! Suda yürümek, hatta yer çekimini yenip yükselmek (levitasyon) mümkündür. Bunların pek çok veli kişi tarafından gerçekleştirildiği rivayetleri yaygındır.

3.63. Töre mi? Tanrı sözü mü? :

İsa (a.s.) Ferisilerle şerri hükümler üzerine tartışıyor, onların kendilerine göre bu hükümleri değiştiren ikiyüzlüler olduğunu söylüyor.

3.64. İnsanı Kirleten Nedir? :

İnsanı kirleten ağıza giren değil, ağızdan çıkandır. Fizik beden değil, kalbin kirlenmesi önemli bir sorundur. Zahire karşı batın olana vurgu yapılıyor...

3.65. Kenanlı Kadının İmanı:

İsa (a.s.) güçsüz, zavallı bir kadına da yardım elini uzatıyor. İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim, diyor.

3.66. İsa Dört Bin Kişiyi Doyuruyor:

Ekmek-balık mucizesi tekrar ediyor. Bu sefer elde 7 ekmek birkaç küçük balık var. Dört bin kişi doyduktan sonra 7 küfe yiyecek artıyor. **Yorumumuz:** Yine sayı ezoterizmi var ki İncil'de mucize tekrar ediliyor. Yedi sayısının “Âlemlerin yaratılışı”, yedi gök ve yer ile ilgili olduğunu biliyoruz.

3.67. Doğaüstü Bir Belirti İsteniyor:

İncil, bu kadar mucizeye rağmen istenilen mucizeye tekrar vurgu yapıyor: Yunus'un belirtisi... 3 gün... İsa ölümden 3 gün sonra dirileceğini ima ediyor. Bu konuya Kur'an ile desteklenmediği için inanmadığımızı daha önce bildirmiştim.

3.68. Ferisiler ile Sadukilerin Mayası:

Yine bir benzetme... Maya; Ferisi ve Saduki öğretisi. İsa (a.s.) öğrencilerine bu öğretilerden uzak durun diyor.

3.69. Petrus'un Mesih'i Tanınması:

İsa (a.s.) öğrencilerine halkın kendisinin kim olduğunu düşündüğünü soruyor. Cevap: “Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir, diyor”. “Siz ne dersiniz?” sorusuna Simun Petrus şu cevabı veriyor: “Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin.” İsa (a.s.) bu cevabı onaylıyor.

Yorumumuz:

Kur'an'a başvurmak durumundayız. Al-i İmran 45. Ayet:

“İz kaletil melaiketü ya meryemü innellahe yübeşşiruki bi kelimetim minhüm **ismühül mesihu ıysebnü meryeme** vecihen fid dünya vel ahıratı ve minel mükarrabın.”

“Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, **adı Meryemoğlu İsa Mesih'dir**. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır."

Orjinal metinde de koyu belirttiğimiz gibi İsa Meryemoğlu'dur. Buradan onun Tanrıoğlu olmadığını tekrar söyleyelim. Ama Mesih'tir. Yani beklenen kurtarıcıdır.

Daha önce söylediğimiz gibi Kur'an kaynaklı bilgiye göre; İsa (a.s.), beni ilah edinin, ben Tanrı'nın oğluyum dememiştir (Maide-116).

Tanrıoğlu, ezoterik anlamda Galaktik ırk, Yılanoğulları'nı (Reptilian ırk) ifade etmemektedir ki konuyu burada detaylandırmayacağız.

3.70. İsa Ölüp Dirileceğini Önceden Bildiriyor:

Yine uydurma olduğunu düşündüğümüz "ölüp üç gün sonra dirilme" mucizesi üzerinde duruluyor, bu sefer İsa'nın (a.s.) buna inanmayan Petrus'u şiddetli bir şekilde azarladığını da görüyoruz...

3.71. İsa'nın Görünümü Değişiyor:

Bu bölümde İncil; İsa'nın mucizevi olarak elbiselerinin bembeyaz olduğunu, Musa ve İlyas Peygamberlerin ruhlarının geldiğini, İsa'nın onlarla konuştuğunu anlatıyor. Sonra havariler Tanrı'nın sesini duyuyorlar! Tanrı, İsa (a.s.) için oğlumdur, ondan hoşnudum, diyor.

Yorumumuz:

Biz neden Tanrı'nın kitabı Kur'an'da bunu göremiyoruz? Sadece havarilere özel mi bu bilgi? Hayır. İşte bu elle uydurulmuş olan bilgiler Kur'an ile uyuşmayınca Hristiyanlar İslam'ı reddediyorlar. Tabii ki Hristiyan halktan söz etmiyoruz, Hristiyanlık organizasyonunu yönetenlerden, zamanında bu İncilleri yazanları, bu yazılanları M.S. 375'de İznik Konsülü'nde kabul edenleri, Papalık, Ekümeniklik gibi yapıların temsilcilerini kastediyorum. Sizin dininiz size, benim dinim bana ilkesi bir Kur'an ayetiyle sabittir (Kafirun-6). Ama Çağ'ın sonuna kadar! Bir gün karanlık sona erecek. Kozmik tesirler insanlığın üzerine indiğinde dinler arasındaki anlaşmazlıklar çözülecek. Elbette, zamanında vahyi değiştirenlerin, insanlığı binlerce yıl oyalayanların yaptıkları açığa çıkacaktır. Bu müjdeyi yine Kur'an bize veriyor! Örnek ayetler: Bakara-111, 113, 120, 140.

3.72. Cinli Çocuk İyileştiriliyor:

İsa (a.s.) öğrencilerinin iyileştiremediği cinli çocuğu iyileştiriyor. Onlara imanınız kıt olduğundan başaramadınız, diyor. Buradaki imandan kastedilen; yapılmak istenilen şey için inanarak konsantre olmak, trans haline geçmektir. Daha önce de örneklerini gördüğümüz gibi.

3.73. İsa Ölüp Dirileceğini Tekrar Bildiriyor:

İnsanların beynine bunu kazımak için İncil’de bu bölüm tekrarlanıyor... Başka yorumumuz yok.

3.74. Tapınak Vergisi:

İsa (a.s.) Tanrı’nın oğlu olarak tapınak vergisi vermemesi gerektiğini söylüyor ama dirlik, düzen adına kurallara uyarak vergi veriyor.

3.75. En Büyük Kim? :

Çocuklar gibi masum olmadıkça Göklerin Egemenliğinde yer bulamazsınız mesajı veriliyor.

3.76. Kaybolan Koyun Benzetmesi:

Tanrı’nın bir tek insanı bile dışarıda bırakmadığı anlatılıyor koyun benzetmesiyle.

3.77. Bir Kardeş Günah İşlerse:

Anlaşmazlıkların dünyada çözülmesinin önemi vurgulanıyor.

3.78. Acımasız Köle Benzetmesi:

Anlaşmazlıkların çözümü için bağışlayıcı olmanın önemi vurgulanıyor.

3.79. Boşanmayla İlgili Soru:

İsa (a.s.), Musa’nın (a.s.) şeriatında erkeğe boşanma belgesi verip boşanabileceği şeriatının, o toplumun özelliklerine göre verilmiş bir hüküm olduğunu anlatıyor. Buradan kendimize Kur’an’daki şerri hükümlerin de belli bir zaman dilimi ve belli bir topluluğa göre verildiği sonucunu çıkarabilir miyiz? İsa (a.s.), boşanma ile ilgili gerçek hükmün, evlilikten sonra boşanma olmayacağı yönünde olduğunu, hatta Göklerin Egemenliği için herkes yapamasa da hiç evlenmemenin daha iyi olacağını bildiriyor. Şerri hükümler buradan da

anlaşılacağı üzerine günün koşullarına göre değişebilir ancak dinin gerçek mesajı “çok kısa ve öz” dür... Yaratan’ın birliği, insanın tanrısallığı ve sonunda O’na dönüleceği bilgisi...

3.80. İsa Küçük Çocukları Kutsuyor:

Çocukların önemi, çocuk sevgisi veriliyor. Çocuk sevgisi bütün peygamberler de görülür... Hz. Muhammed (S.A.V.) de torunları Hz. Hasan (r.a.) ve Hz. Hüseyin’i (r.a.) kucağından, omzundan indirmezdi.

3.81. Zenginlik ve Sonsuz Yaşam:

Zenginlik, dünya malının fazlalığı, dünya malını sevmenin bedende yarattığı büyük astral tortular güzel bir dille anlatılıyor. Yine benzetme: **Zengin Tanrı’nın Egemenliğine girmesi devenin iğne deliğinden geçmesinden zordur.** Bu hüküm bir Kur’an ayetiyle de aynen tekrarlanmıştır: Araf-40.

3.82. Bağcı Benzetmesi:

Güzel bir benzetme daha. Bağcının yanında gün boyu çalışan işçiler 1 dinar alıyor. Çünkü baştan böyle anlaşıldı. Günün son saatinde çalışmaya başlayan işçilere de bağcı 1 dinar veriyor. İtiraz yok! Bağcı öyle lütfediyor onlara. Bu hikâye bize şunu öğretiyor: “Tanrı’nın Egemenliğine kavuşmak ve bağışlanmak için her zaman umut var! Günahkâr olduğumuzu düşünerek umutsuzluğa kapılmamalıyız.”

3.83. İsa Ölüp Dirileceğini Üçüncü Kez Bildiriyor:

Yorumumuz: Üç tekrarda da bunun en önemli konu (!) olduğunu anlamamız gerekiyor. Kur’an’ın anlattığı Hz. İsa (a.s.) için değil; Hristiyanlık için önemli bir konu.

3.84. Bir Annenin İsteği:

Zebedi’nin oğulları için anneleri geliyor ve oğullar için manevi seviyede, İsa’nın (a.s.) sağında ve solunda olmalarını talep ediyor. İsa; bu kararı Tanrı verebilir, diyor. Yüksek mertebelere erişmek için insanların hizmetkârı olmanın önemi vurgulanıyor. Bütün Sufi ekollerinde olduğu gibi.

3.85. İki Körün Gözleri Açılıyor:

Hekimlik mucizeleri devam ediyor...

3.86. İsa'nın Yerusalim'e GiriŒi:

İsa Yerusalim'e (Kudüs) bir sıpanın sırtında giriyor. O, büyük bir manevi nder, peygamber... Bir Kral gibi değil, Krallık iddiası yok... Ama "Yahudilerin Kralı" suçlamasıyla daha sonra burada hüküm giyecek...

3.87. İsa Satıcıları Tapınak'tan Kovuyor:

Tapınak, Süleyman'ın Tapınağı'dır. Manevi bir toplanma yeri olması gerekir, insanlar dua edecek ve ibadet edecekler... Ama ne olmuŒ? Burası bir ticaret merkezine, Pazar yerine dnŒmŒ. İsa (a.s.) buna Œiddetli bir Œekilde tepki gösteriyor. Tabii sonra asayıŒı bozdu gerekçesiyle O'nu tutuklayacaklar...

3.88. Meyvesiz İncir Ağacı:

İsa (a.s.) acıkıyor ama incir ağacında meyve yok. Ağaca, sende sonsuza dek meyve yetiŒmesin, diyor ve ağaç kuruyor. Bu mucize üzerinden, iman tam olursa her Œeyin gerekleŒtirilebileceęi anlatılıyor.

3.89. İsa'nın Yetkisi:

Yahudiler İsa'ya (a.s.) hangi yetkiyle bunları yaptıklarını soruyorlar. O'nun Vaftizci Yahya üzerinden, karŒı sorusu üzerine saldırılarını geri çekiyorlar...

3.90. İki Oğul Benzetmesi:

Bir benzetmeyle İsa (a.s.); gnahkrların (vergi görevlileri, fahiŒeler) dindar Yahudilerden daha önce Tanrı'nın Egemenliği'ne gireceğini anlatıyor. Burada bir konuya tekrar değinelim. İyiliklerin karŒılıęı olarak Cennet'e girmekten söz edilir. Ama İncil'de özellikle Tanrı'nın (Göklerin) Egemenliği'ne girmek tabiri kullanılıyor...

3.91. Bağ Kiracıları Benzetmesi:

Bağcının oğlunu öldürenleri bağcının da öldüreceği bir hikyeyle vurgulanıyor. Bu hikyede İsa (a.s.) Tanrı'nın Oğlu olarak bağcının oğludur. Ferisiler'e gözdağı veriliyor.

3.92. Düğün Œleni Benzetmesi:

Oğluna dđđđn Őleni yapan Kral benzetmesi ũzerinden bir hikâye. Kral, Tanrıdır. Oğul ise İsa (a.s.). Dđđđne ağrılanlar, seçilmiş olan Yahudi halkı. Ama çağrıya, yani yeni dine uymuyorlar. Ne olacak? Dđđđne kimi bulursanız davet edin, emri veriliyor... ağrılan çok, ama seçilen azdır mesajı... Hikâyede anlatılmak istenen bu...

3.93. Sezar'ın Hakkı Sezar'a:

İsa (a.s.), Ferisiler tarafından zor durumda bırakılmak isteniyor. "Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu?" diye soruyorlar. İsa (a.s.) dinarın ũzerindeki Sezar resmini gđstererek, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya Sezar'ın hakkını Sezar'a verin, diyor ve bu tuzaktan kurtuluyor.

3.94. DiriliŐe İlgili Soru:

Bizce en önemli konu bu... İncil ayetlerini olduğu gibi aktarıyorum:

"Ölümden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gđn İsa'ya gelip Şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa Şöyle buyurmuŐtur: 'Eğer bir adam ocuk sahibi olmadan ölürsa, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.' Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. ocuğu olmadığından karısını kardeŐine bıraktı. İkincisi, ũçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı Şey oldu. Hepsinden sonra kadın da öldü. Buna göre diriliş gđnü kadın bu yedi kardeŐten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.

İsa onlara, "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz" diye karşılık verdi. DiriliŐten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler. Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı'nın size bildirdiği Şu sözü okumadınız mı? 'Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım' diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır." Bunları işiten halk, O'nun öđretiŐine ŐaŐıp kaldı."

İncil'de diriliŐten sonra melekler gibi olan insanlar ile insan ruhunun ölümsüzlüğu, cinsiyetsizliği belirtiliyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı ise, gerçekte bir ölüm olmaması gerekir! Ölüm bir yeniden dođuŐun ve tekâmül sürecinin ara durağı... ũstü istediği kadar örtülsün, yine gerçek kendini perde arakasından gösteriyor...

3.95. En Büyük Buyruk:

Ve İncil’de zirveye ulaşıyoruz. İçinde yazarının eliyle yazılan ya da ona yazdırılan ne kadar uydurma varsa var. İsa (a.s.) çok güçlü bir kişilik, seçilmiş insan ki mesajı bir şekilde Muharref İncil’de de olduğu gibi duruyor. Öyle bir bölüm geliyor ki; Gerçek dinin SEVGİ DİNİ olduğunu, başka da bir din olmadığını anlıyoruz. Kur’an’da “İslam” adıyla bildirilen de bu dindir. İslam’ın kelime anlamı da Sevgiye ve Barışa çıkar. Bu bölümü de olduğu gibi İncil’den aktarıyorum.

“Ferisiler, İsa’nın Sadukiler’i susturduğunu duyunca bir araya toplandılar. Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsa’yı denemek amacıyla O’na şunu sordu: “Öğretmenim, Kutsal Yasa’da en önemli buyruk hangisidir?”

İsa ona şu karşılığı verdi: “ **‘Tanrın Rab’bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’** İşte ilk ve en önemli buyruk budur. İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: **‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’** Kutsal Yasa’nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.”

Komşun kim? Hemen yanı başındaki evde oturan kişi değil. Komşun herkes, her ruh... Bu Bireysel Ruhlar şuurlandıklarında Tanrısal Ruh’a ait olduklarını anlayacaklar. Tanrısal Ruh, evet Kutsal Ruh’dur, Cebrail’dir.

Sonunda bize ruhtan fazla bir bilgi verilmemesinin nedeni de budur.

O’nu bizim bulmamız gerekiyor. Nasıl? Şuurlanarak... Bu şuurlanma nasıl gerçekleşecek? Dünyaya pozitif enerji yayarak... Bu pozitif enerjinin bir diğer adı: SEVGİ!

Ortada bildiğimiz anlamda ne Yahudilik, Hıristiyanlık ne de Müslümanlık kaldı. Diğer dinler, yollar da tükendi. Tek bir din kaldı: SEVGİ.

3.96. Mesih Kimin Oğlu? :

İsa (a.s.) Tanrı’nın oğludur mesajı var. Bu konuda çok konuştuk. Takdir sizin.

3.97. Vay halinize! :

İsa (a.s.) din istismarcılığı yapan ikiyüzlü Ferisilere karşı gerçek dini savunuyor. Onları yeriyor...

3.98. Sonun Belirtileri:

Ve dinden beslenen Karanlık Güç hiç bir zaman gerçeğin karşısına kendi çıkarlarını terk ederek çıkmaz... Ferisiler de hiç susturamadıkları İsa'yı (a.s.) ortadan kaldırma planlarını yapıyorlar... Kıyametin yaklaştığı zamandan, beklenen Tufan'dan ve yaşanacak kaostan haber veriliyor...

Ve İsa, Mesih olarak tekrar döneceğinden söz ediyor:

“...**İnsanoğlu**'nun gelişi doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.”

Bu ayeti yorumlayalım: İnsanoğlu tabirini bizce Hristiyanlar da ön yargısız bir şekilde düşünmeliler. Tanrı'nın oğlu, tamam... Mesih, tamam. Bunları İncil'de görüyoruz ama İnsanoğlu denilince de İsa (a.s.) anlaşılıyor. Meryemoğlu da değil. Bu tabii ki İsa'nın (a.s.) hem insan hem tanrı olması şeklinde ele alınıp iki bin yıl öncesinden tartışılmış bir konu ama... Bence **İnsanoğlu gerçekten İnsanoğlu!** Sen, ben, hepimiz İnsanoğlu değil miyiz?

Kıyamet, uyanış günlerinde şuurlanış tamamlandığında her Ruh, Kutsal Ruh'a ait olduğunu anlayacak... Meleklerle bir olacağız. Çünkü melekler, Cebrail bizim içimizde. Şeytan da bizim içimizde. Kıyamette onu yok edeceğiz. Negatif enerjiler yok olup gidecek. Mesih gelecek... İslam'ın Şia kolunda, Alevi-Bektaşilikte beklenen Mehdi de gelecek. Bunlar fiziksel bedene sahip bir tek kişi olmayacak. Öyle düşünersek, bugün dünya nüfusu 7 milyar... Hiç bir devlet henüz Dünya Barışı'nı sağlayamadı. Mesih ve Mehdi, iki insan olarak, bir devlet gücünün başına dahi geçseler; alışılmış Kıyamet senaryoları, Armageddon Savaşı gibi, gerçekleşse, yine de onların Dünya Barışı'nı getirmeleri zor olur. Barış için Son Savaş! Hep bunu dinledik.

Oysaki;

“BARIŞ İÇİN BARIŞ; BARIŞ İÇİN SEVGİ!”

sloganımız olmalı.

Biz SEVGİ'nin tarafı olmalıyız, tüm dünya insanları olarak... Bütün dünyaya bütün insanlardan SEVGİ enerjisi yayıldığında Karanlık Çağ bitecek! Kur'an'da da belirtildiği üzere Şeytan'ın da izin süresi dolmuş olacak, cezaya çekilecek, yani o pasif enerjiye, potansiyel enerjiye dönüşecek.

Hiç savaşmadan bu işi başarabiliriz. Bu işi başaran bizler...

Evet, bu işi başaracak olan bizler...

Mesihler ve Mehdileriz!

3.99. Bilinmeyen Gün ve Saat:

Kıyamet gününden söz ediliyor... O gün ne zaman? Kimse bilemez. O gün ansızın gelecek... Tıpkı Nuh'un (a.s.) günlerindeki gibi olacak deniyor. Demek ki bir TUFAN bekleniyor!

Bu bölümde İncil'de şu ifade var:

“O gün tarlada bulunan **iki kişiden biri** alınacak, biri bırakılacak. Değirmende buğday öğüten **iki kadından biri** alınacak, biri bırakılacak.”

Yorumumuz:

İki kişiden biri, tarlada çalışan olduğuna göre iki erkekten biri... Ve iki kadından biri... İki de bir kurtulacak. Ne demek isteniyor? Gizli anlam nedir?

Söyleneni olduğu gibi anlarsanız TUFAN sonunda insanların yarısının hayatta kalacağını, yarısının öleceğini sanırsınız? Şimdi, Kıyamet dünyanın sonuysa herkesin ölmesi gerekmez miydi? Ya da yaşayanlar artık TUFAN gerçekleşmiş, KIYAMET kopmuş, ondan sonra dünya hayatında kalıp ne yapacaklar?

Bizce TUFAN bile insanlığın uyanık tutulması için, disiplin için sunulmuş bir eğitim metodu... Fiziksel anlamda böyle büyük bir tufandan insanların yarısı kurtulamazlar... Neden “ikide bir” ölçüsü İncil'de var? Çünkü İYİ olanla KÖTÜ olan karşı karşıya geliyor. Terazinin bir kefesinde İYİLİK, diğerinde KÖTÜLÜK var. Kıyamet; uyanış, şuurlanmış, İlahi mesajın açıkça anlaşılması demek. O zaman KÖTÜ olan yarı; yok ediliyor. Ve bu, İnsanoğlu'nun gelişi; İsa'nın (a.s.) fizik beden olarak gelişi değil. **Kamil insan olan insanların gelişidir...** Daha kaç defa değiştirerek söylenebilir ki? Din öğretisinde, kutsal kitaplarda Gerçek, şekilden şekle gizlenerek sunuldu. Şimdi ise birer birer açılıyor.

Ana Kaynak'tan bize “Ene'l Hak” diyebilirsin mesajı gelmiş. Şimdi; Cebrail sensin, Mesih de sen, Mehdi de sen denildiğinde mi şaşıracağız?

İşte! İsa (a.s.) konuştuğunda o gün yaşayan insanlar böyle şaşırıyorlardı... Gerçek dünyaya iniş de unutuldu, bu dünyadaki yalan görüntülere alıştık ve aldanıyoruz. Bir elçi gelip silkelediğinde, geçici de olsa uyanış gerçekleşiyor. Sonra insanlık yine uyuyor... Mesih gelecek! Sizin uyanmaya niyetiniz yoksa, Mesih bugün yanınıza gelse, omzunuzdan dürtse uyanacağınızı mı sanıyorsunuz?

3.100. On Kız Benzetmesi:

Kıyamet günü düğün şölenine benzetiliyor. Güvey; İsa'dır (a.s.). Güveyi karşılayacak on kızdan beşi akıllıdır ve hazırlıklıdır. Beş kız ise hazırlıksızdır. Sonunda güvey akıllı olan beş kızı alıp düğüne gidiyor. Benzetme yoluyla bir kez daha kıyamet anlatıldı, ikide bir oranı verildi.

3.101. Emanet Para Benzetmesi:

Kendisine emanet eden parayı işletip kazanç sağlayanlar övülüyor. Aynı şekilde bırakanlar ise cezalandırılıyor. Bu benzetme ile çalışıp kazanmanın, üretmenin önemi, tembelliğin yerilmesi yapılıyor. Anlatımda faizle kazanç da yer alıyor ki; yine şerri hükümlerin zamana bağlı değiştiğini düşündürüyor bize... Zira İslam'da faiz haram, ticaret helaldir.

3.102. İsa'yı Öldürme Tasarısı:

Başkahin Kayafa önderliğinde Yahudi din adamları toplanıp, İsa'yı (a.s.) öldürme planlarını konuşuyorlar...

3.103. İsa Beytanya'da:

Kadının biri İsa'nın başından güzel kokulu yağ döküyor. İsa (a.s.), havarilerine bunu, gömülmeye hazırlık olarak aktarıyor, kadını müjdeliyor.

3.104. Yahuda'nın İhaneti:

Yahuda 30 gümüş altına İsa'yı (a.s.) ele veriyor, ihanet ediyor.

3.105. Fıstık Yemeği:

Son Akşam Yemeği olarak bilinen ve Hrisitiyanlık'ta ekmek-şarap ritüelini oluşturan bu bölümü olduğu gibi aktarıyorum:

“Mayasız Ekmek Bayramı’nın ilk günü öğrenciler İsa’nın yanına gelerek, “Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular. İsa onlara, “Kente varıp o adamın evine gidin” dedi. “Ona şöyle deyin: ‘Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramı’nı, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.’” Öğrenciler, İsa’nın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar. Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu. Yemek yerlerken, “Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek” dedi. Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, “Ya Rab, beni demek istemedin ya?” diye sormaya başladılar. O da, “Bana ihanet edecek olan” dedi, “Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır. İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu’na ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.”

O’na ihanet edecek olan Yahuda, “Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?” diye sordu. İsa ona, “Söylediğin gibidir” karşılığını verdi. Yemek sırasında İsa eline ekmeği aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. “Alın, yiyin” dedi, “Bu benim bedenimdir.” Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, “Hepiniz bundan için” dedi. “Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır. Size şunu söyleyeyim, Baba’mın egemenliğinde sizinle birlikte yenisini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.” İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı’na doğru gittiler.”

Yorumumuz:

İsa’nın (a.s.) çarmıhta ölmesi için ihanete uğraması, yakalanıp yargılanması gerekiyordu. İznik Konsülü’nün gerçek (?) olarak kabul ettiği İncillerde işlenecek anahtar konu buydu. Yahuda ihanet ettirildi ve İsa (a.s.) da bu durumu olduğu gibi kabul etti. Kur’an’da adı geçen ve İsa’nın (a.s.) da onlarla aynı soydan geldiği peygamberlerin hiç birinde “ölerek, kurban edilmek yoktur. İbrahim-İsmail-Kurban hikâyesini hatırlayınız. İsmail (a.s.) kurban olmuyor. Yahudiler daha önce pek çok peygamberi öldürmüşlerdi. Ancak hiç biri insanlığın günahlarına kefaret olmadı. Gerçeğin kendisine sahip olan bir peygamber, ölümün gerçekten ölüm olup olmadığını bilmez mi? Ölüm, sadece kalıbı değiştirmektir. Ruh ölümsüzdür. Bütün günahların bedeli de fizik bedende değil, ruhtadır. Öyleyse İsa (a.s.) çarmıhta öldüğünde nasıl olur da bütün insanların günahı yok olabilir? Ayrıca bu Büyük Günah insanlara nasıl mal edildi? Âdem’in (a.s.) işlediği söylenen bir günah... Aslında böyle bir günah da yok. Âdem’in (a.s.) yaratılış hikâyesini hatırlayınız. Bize göre; Âdem (a.s.)

klasik anlamda bir günah işlemedi! Hayat Ağacı'nın, yaratılışın bilgisine sahip oldu. Yaratılışın gerçekleşmesi için Âdem'in (a.s.) var olması, Şeytan'ın kışkırtması ve yasak meyvenin yenmesi gerekliydi. Sembolize anlatımlardır bunlar...

Anlayacağımız İsa (a.s.) çarمیğa gerilip öldürülmedi. Bunun için Kur'an, O'nu kesinlikle öldürmediler, diyor. Bu gerçeğe Hıristiyan dünyasının uyanması gerekiyor!

Ekmek-şarap ritüeline gelince... Bu da Yunanların **Şarap Tanrısı Dionysos**'a aittir. Eti ekmek, kanı şarap olan odur. **Dionysos** suyu şaraba dönüştürmüştür. Bu da Yuhanna İncil'inde İsa'ya (a.s.) atfedilerek sunulmaktadır (Yuhanna 2:7-10).

İncil'de bundan sonrası masum bir insanın haksız yere tutuklanması, idama mahkûm edilmesi, ölüp üç gün sonra dirilmesi üzerine. Özetlemeye devam edelim...

3.106. Petrus'un İnkârı Önceden Bildiriliyor:

İsa (a.s.) Petrus'a bana ihanet edeceksin, diyor. Hem de horoz ötmeden üç kez inkâr edeceksin... **Yorumumuz:**

Çarمیha giden yolda hikayeye; ilginç noktalara, kehanetlere vurgu yapılarak inandırıcılık kazandırılıyor.

3.107. Getsemani Bahçesinde:

Tutuklanıp çarمیha gerileceğini bilen İsa (a.s.), bu kaderden kurtulmak için üç kez dua ediyor. Sonra ihanet eden Yahuda İskariot ile tutuklayacak olanlar geliyorlar. **Yorum:** İsa (a.s.) kaderini, gaybı elbette bilebilir. Sonunda Tanrı'nın (Baba'nın) sağında oturacağını da bildiğine göre neden kederleniyor, sıkılıyor? Takdir sizin.

3.108. İsa Tutuklanıyor:

İsa (a.s.) Kutsal Yazılar'da yazılanlar gerçekleşsin diye tutuklanmasına ve kaderine razı oluyor...

3.109. İsa Yüksek Kurulun Önünde:

O'nu tutuklamak için bahaneler aranıyor. Sonra O'nu Mesih olduğu iddiasıyla tutukluyorlar...

3.110. Petrus İsa'yı İnkâr Ediyor:

Petrus üç kere İsa'yı (a.s.) tanımadığını söyledi ve sonra horoz ötünce, İsa'nın (a.s.) bu durumu kendisine önceden haber verdiğini hatırlayarak, ağladı.

3.111. Yahuda Kendini Asıyor:

İsa (a.s.) Vali Pilatus'a götürülünce ihanet eden Yahuda pişman oldu ve kendini astı.

3.112. İsa Vali Pilatus'un Önünde:

Vali İsa'ya (a.s.), Yahudiler'in Kralı olup olmadığını soruyor. İsa da "evet" cevabını veriyor. **Yorum:** Yaşantısı ve vazifesi gereği İsa'nın (a.s.) İbrahim (a.s.) ve Davut (a.s.) soyundan gelmesine rağmen krallık peşinde koşabileceğini ve "evet" cevabını verebileceğini düşünemiyorum. Takdir sizin.

Sonra gelenek gereği Fısıh Bayramı'nda bir suçlunun salınması gündeme gelir. Vali suçlu Barabba'yı mı, İsa'yı mı salayım, diye halka soruyor. Halk dediğimiz Yahudi din adamları, başkahnler tabi. Din organizasyonlarının siyasi hâkimiyetle birleşmesi kadar dünyada büyük bir Şeytanîlik yoktur. Başkahnler gerçeği bildikleri halde İsa'nın cezalandırılmasını istiyorlar.

3.113. Askerlerin İsa'yı Aşağılaması:

Romalı askerler "Selam, Yahudilerin Kralı" diyerek İsa ile alay ediyorlar. Zulüm, işkence başlıyor...

3.114. İsa Çarmıha Geriliyor

Hıristiyanlık dini için en önemli olay!

İsa çarmıha gerildi! Başının üzerine suç yazıldı!

"BU YAHUDİLERİN KRALI İSA'DIR."

Oradakiler aşağılamak için önce kendini kurtar, çarmıhtan in, diyorlardı. Madem Tanrı'nın Oğlusun...

Yorumumuz:

İsa'yı (a.s.) öldürmek isteyen başkahnlerin derdi kendi hâkimiyetlerinin elden gitmesiydi. Gerçeği; işgal altında, başka bir bayrağın altında iken ne kadar söz sahibi olabilirsiniz ki? İsa (a.s.) başkahnlerin egemenliğini tehdit ediyordu. O, Mesih idi. Bunun yalanlanması gerekiyordu. Ama Roma pagandı. Bir peygamber, bir Mesih ne demek bilmezlerdi. İnanmayınca hiç bir değeri olmaz ki bütün bunların... O zaman başkahnlerin Roma'yı tehdit eden bir suçlu imajı yaratmaları gerekiyordu. İsrail topraklarının Kralı Roma İmparatoru idi. İsa'nın KRALLIK İDDİASINDA bulunduğu yalanını uydurdular. Ancak İncil yazarı daha önceki bölümde; Vali Pilatus İsa'ya kral olup olmadığını sorduğunda, İsa'nın "evet" dediğini yazmıştı. O zaman sadece şu düşünebilir: Davut (a.s.) soyundan gelen İsa

(a.s.) kendi sonunu bildiği için bu soruya, evet, cevabını vermiş olabilir. Öyleyse dünyaya gelme amacı, vazifesi, Mesihliğini önemsememiş olur ki bence inandırıcı görünmüyor. Bu da İncil’de bir çelişki olarak ele alınabilir.

3.115. İsa’nın Ölümü:

İsa çarmıhta “Tanrım, Tanrım beni niye terk ettin?” diye bağırdı. Böyle yazıyor İncil yazarı Matta.

Yorumumuz:

Haydi gelin de Tanrı oğlu olduğu iddia edilen, doğumundan ölümüne, olacak her şeyi Kutsal Yazılar’dan bilen bir insan nasıl böyle der, akıl erdirin. Her şeyden önce İsa’yı (a.s.) bir insan olarak ele almak istiyorum. Mucizevi olayların hepsini bir yana koyalım. Gerçek, tarihsel bir insan düşünelim. Bu insan kendi hayatını bir ideale adanmış! İşin sonuna geliniyor, işin sonunda ne olacağı belli... Son gelince de hayal kırıklığı yaşayıp sitem mi edersiniz?

Bu söz Hristiyanlığın yarattığı İsa imajına yakışıyor mu? Hayır. Her şey doğru bile olsa bize göre bu uydurmadır. Biz Tanrı’ya, insanoğlundaki tanrısallığa inanıyoruz. Tanrıoğlu İsa’ya değil. Meryemoğlu peygamber Hz. İsa’ya (a.s.) bir yol gösterici olarak inanıyoruz. O’na tapmayız, onu severiz. Matta İncili’ni bitirince Kur’an’da İsa adının geçtiği tüm ayetleri sunacağız. İsa (a.s.) aslında kimdir? Kur’an’dan öğrenip kendimiz takdir etmeliyiz. İncil’de olup ta Kur’an’da olmayan bir konu varsa, bu çalışmanın yazarı konuya şüpheyile yaklaşmaktadır. Kur’an; İsa’yı açıkça öldürmediler, diyorsa bu bilgi, öldürme üzerine kurulu din organizasyonunun, yani Hristiyanlığın, batıl olduğunun ilanıdır. Hristiyanlığın batıl oluşu demek; insanlığın başına çoban olarak bir papalık ve ruhban sınıfı getiren, bilimselliğin yerine dogmaları getiren skolastik anlayışı batıl kabul etmek demektir...

... Ve İsa ruhunu teslim etti. Olağan üstü olaylar oldu, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi...

3.116. İsa’nın Gömülmesi:

İsa’nın cesedi (?) öğrencisi olan Aramatyalı Yusuf’a teslim ediliyor. **Yorum:** Kimdir bu adam? Bir mürit... Meryem Ana yaşıyor, diğer akrabalar var... Neden Aramatyalı’ya cesed teslim ediliyor? Anlayamıyoruz.

Başkahnler Vali'ye mezarı güvenlik altına almaları gerektiğini söylüyorlar. İsa üç gün sonra dirileceğini söylediğine göre, öğrencileri cesedi çalıp, bakın dirildi, gitti demesinler...

Yorumumuz:

Üç gün sonra dirilme gerçeği İncil yazarı tarafından gerçekmiş gibi sunulmaya devam ediyor. Başkahnler, güvenlik önlemleri alınsın, ne olur ne olmaz, diye düşünüyorlar.

3.117. İsa'nın Dirilişi:

Ölümden üç gün sonrası Mecdelli Meryem ve öbür Meryem mezara gelirler, mezar boş, bir melek görürler. Melek onlara İsa'nın dirildiğini söyler. Celile'ye gidiyor. Gidin öğrencilerine haber verin, diyor Melek. Sonra yolda İsa, bu kadınlara görünüyor.

Yorumumuz:

Kilise tarafından Mecdelli Meryem'in bir fahişe olduğu iddiasına karşılık Da Vinci Şifresi'nde karşımıza çıkan Mecdelli Meryem'in İsa'nın eşi olduğu iddiası... Kilise'nin kabul ettiği Matta İncili'nde en önemli olay tekrar dirilme konusunda, İsa'yı ilk gören Mecdelli Meryem... Havariler üç gün sonra dirilmeye inanıyorlarsa neden kadınlar dışında diğer havariler mezarın başını beklemediler? Ayrıca İsa'ya inanmayan Yahudilere ve Romalı askerlere ne oldu? Böyle önemli bir zatın mezarını başıboş mu bıraktılar? İnanırcı gelmiyor.

3.118. Nöbetçilerin Getirdiği Haber:

İşte nöbetçi askerler! Bu ne güvenlik zaafıdır? Mezar açılmış, onca olay olmuş, İsa dirilip gitmiş. Nöbetçi askerler apar topar başkahnlere gidip olanları anlatıyorlar. Başkahnler askerlere RÜŞVET veriyor, şöyle deyin diyorlar:

“Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken cesedi götürdüler.”

Sonra da askerlere diyorlar ki biz sizi Vali'ye karşı koruruz.

Yorumumuz:

Roma askerleri devleti temsil ederken Yahudi başkahnlerden rüşvet almaları, onları dinlemeleri de inanırcı gelmiyor.

3.119. Son Buyruk

On bir öğrenci Celile'deki dağda İsa'yı gördükleri yerde ona tapındılar, diye yazıyor bu son bölümde. İncil'in sonu; İsa Mesih tapınılan bir Tanrı'ya dönüştü!

İsa şöyle diyor:

“Gökte ve Yerde yetki bana verildi. Bu nedenle gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.”

Yorumumuz:

Matta İncili'nin sonu... İsa geri geliyor. Bu sön bölümde İsa dediğimde (a.s.) demiyorum. Çünkü bu Kur'an'ın tanıttığı Hz. İsa (a.s.) değil. İsa yetki almış. Birden din organizasyonu başlıyor! Baba-Oğul-Kutsal Ruh! Şunu söyleyelim: Hiç bir peygamber, hiç bir veli, hiç bir irfan öğretmeni yaşadığı dönemde bir din ya da devlet organizasyonu teşkil etmemiştir. Yaşadığı dönemde var olan sistem içerisinde görev alması gerekmişse bu başka. Hz. Yusuf'un (a.s.) Mısır'daki görevi, Hz. Süleyman'ın (a.s.) krallığı gibi... Hz. Muhammed (S.A.V.) de elçilik görevini yaparken savaşmak zorunda kalmış, bir devlet başkanlığı söz konusu olmuştur. Ancak O hiç bir zaman tarihte yer alan İslam Devleti adında bir din-devlet organizasyonunu kurmak istememiştir. Ehl-i Beyt'in görevi, İlahi mesajı sürdürmektir. Birden karşımıza Hz. Ali (k.v.) yerine başka halifeler, Emeviler ve Abbasiler çıktı... Osmanlı Devleti bile siyasi gücüne güç katmak üzere Halifeliği ele geçirdikten sonra tarihsel yanlışlar yapmaya başlamıştır... Yavuz Sultan Selim'in kızılbaş kıyımından tutun da devletin kurucu kavmi olan Türk milletinin Araplaşma karşısında hakir görülmesine kadar... Osmanlı tarihinde “Türk” adının aşağılama için kullanıldığı bilinmektedir...

Şimdi nasıl oluyor da Hz. İsa (a.s.) “Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin” diyerek din organizasyonunu kuruyor? Bırakın dini; tarikatların bile kurucularına gittiğinizde kurallar, düzenler, erkanlar ve ritüelleri göremezsiniz. Mevlana'nın semahı; şimdiki Mevlevi semazenlerin semahı gibi bir ritüel değildi. Hacı Bektaş Veli yaşadığında da bugün anladığımız anlamda bir tarikat olarak Bektaşilik yoktu... O yüzden bu İncil anlatımına da inanmıyoruz. Takdir sizin.

Baba-Oğul-Kutsal Ruh hakkında ise bunun Üç İlah değil; üçteki bir, birdeki üç olarak şunu ifade ettiğini düşünüyoruz: İLAHİ MESAJ SİSTEMİ. Bugünkü radyo-televizyon yayını

gibi... Ana yayın kaynağı: BABA. Mesajın iletilmesi: KUTSAL RUH. Mesaj: OĞUL, İSA. Evet, İsa'nın kendisi mesajdır, müjdedir. Bugün, o nedenle elimizde bir gerçek kitap olarak İsa'ya (a.s.) vahyedilmiş İNCİL yok, bulunamıyor...

4. Hristiyanlık ve Pagan Kökenleri Üzerine Görüşlerimiz:

Zeistgeist Hareketi'nin (Zeitgeist, Zamanın Ruhü) videolarında İsa'nın aslında bir kişi olmadığı iddiası yer alıyor. Bu da ciddi bir iddia... En önemli delil olarak İsa'nın yaşadığı söylenen tarihlerde yaşadığı bilinen tarihçilerden hiçbirinin ondan bir tarihsel kişilik olarak söz etmemesi... I. İznik Konsülü insanlığa neyi kabul ettirmek istiyordu acaba? Diğer İncil metinleri ne anlatıyordu da yok sayıldı? Dört İncil, Kanonik İnciller neden doğru (?) olarak kabul edildi?

Bugün bir batınî öğreti üyeleri olan Esseniler'den söz edilmektedir. İsa'nın Essenilerin bir üyesi olduğu iddiası da var. Bugün Gnostik İncillerin bazı metinleri yayınlanıyor, Türkçe çevirileri de mevcuttur. Şeref Mercan'ın **Gnostik İnciller** kitabında; Philip, Peter, Thomas ve Barnabas İncilleri toplanmış. İznik Konsülü bunları niye reddetmiştir? Vatikan neden reddediyor? Çünkü bu İncillerde Hz. İsa'nın (a.s.) Tanrıoğlu olduğu ve çarmıhta öldüğü reddediliyor, O'nun bizim gibi insan olduğu söyleniyor, Mecdelli Meryem'in onun eşi olduğu ima ediliyor (Philip İncili), Mecdelli'nin O'nun en sevdiği havarisi olduğu söyleniyor (Meryem İncili) ... Ve Barnabas İncili'nde Ahmed adında bir peygamberin geleceği yazıyor.

Hristiyanlığın, Vatikan'ın kabul ettiği din kurgusu özetle nedir?

“Âdem yasak meyveyi yedi: BÜYÜK GÜNAH! Bu günah bütün insanlara geçmektedir. Her insan dünyaya bu günahın vebaliyle gelir. İbrahim, İsmail'i kurban edecek ama ona bir kurbanlık koyun gönderiliyor. Kurban geleneği sürüyor... Sonra İsa Mesih geliyor... O Tanrı'nın Oğlu. Bu yüzden dünyaya ait her şeyden uzak bir hayat sürüyor. Bu nedenle de evlenmemiştir. Çarmıhta öleceğini bile bile bu sona razı olur. Çarmıhta ölünce son kurban olmuş olur. Bütün insanlığın günahlarına kefarete olan son kurban Mesih'tir. Böylece artık kurban gerektirmemiştir. İsa ölümünden üç gün sonra dirilmiş ve sonra göğe yükselmiştir. O, insanlığın karanlık bir çağ yaşadığı son dönemde, kıyamet zamanında Mesih olarak geri dönecektir ve dünyaya barışı ve güzellikleri getirecektir. Sonra tufan ve ardından dünyanın sonu gelecektir.”

Hristiyanlık dini bunun üzerine kurulmuştur. Doğrular, yalanlar, doğrular, yalanlar...

Önce peygamber olarak Hz. İsa'nın (a.s.) getirdiği mesaj, bu işten hoşlanmayan Yahudilerce ortadan kaldırıldı. Bu güzellik, ilahi mesaj Pavlus'un elinde Yunan illerine taşındı. Efes, Korint, Selanik... Sonunda Roma imparatorluğu topraklarında Pavlus'un din organizasyonuna çevirdiği, özünden ayrılmış olan İlahi mesaj pagan Yunanlar tarafından kabul edildi. Pagan dini Yunanlar, Romalılar tarafından kökleşmiş bir din... Yahudi başkahinleri İsa'nın (a.s.) mesajını kendilerinden kovdu ama bu sefer bu mesaj, bozulmuş olduğu halde, Roma'nın birliğini tehdit etmeye başladı. Roma İmparatoru Konstantin, Roma Tanrıları ile İsa'yı özdeşleştirdi, Pagan tanrılarına ait bütün hikâyeleri İsa'ya atfetti... Bugün, bunu anlıyoruz ama o zamanın Yunanları, Romalıları bu kadar iyi bilinen mitleri nasıl bilmiyor olabilirlerdi? İnsan bile bile kanar mı? Bugün böyle bir şey olsa, anlaşıldığında telif hakkı istenmez mi? O zaman herhalde çok kan dökülmesin diye, Hristiyanlığın Roma'nın

kutsal dini olarak kabul edilmesine halkça razı olunmuş. Anlayacağınız onlar da gerçeği biliyorlardı ama...

İsa'nın üçüncü gün ölümden dirilmesi çok açıkça Yunan'ın şarap tanrısı Dionysos kültüründe aynen vardır. Hatta bu olayın anılması paganlar tarafından her yıl kutlanmaktaydı. Yunan'da *pharmakos* denilen “günah keçisi” kavramını da görürüz. İsa'nın son kurban olmasından farklı bir şey mi?

Roma Mitracılığında da, Mitra'nın ölüp dirildiğini, kendini insanlık adına feda ettiğini görürüz.

Mısır da dahi Güneş Tanrısı Horus'un ölüp üç gün sonra dirildiğini görürüz... Velhasıl paganlıkta ne varsa bugünkü Hıristiyanlığa geçtiğini söylesek yanlış olmaz...

İsa'nın doğumu hangi gündür? 25 Aralık mı? Evet, Hıristiyan inancına göre...

İncil'de yıldız bilimcileri tekrar hatırlayın. Doğuda onun yıldızını gördük, diyorlardı. Bu yıldız “**Sirius**” yıldızıdır. Orion'un üç yıldızı ki bunlar İncil'de “**Üç Kral**” olarak sembolize edilmiştir. Bu üç yıldızın Sirius ile aynı hizaya geldiği tarih güneşin doğacağı yeri işaret eder, takvimler **25 Aralık**'ı gösterdiğinde. **Bakire Meryem, Başak (Virgo) Burcu**'dur. **Virgo** Latince *bakire* demektir. Meryem'in de bakireliği buradan gelir... Virgo, ekmek evi de demektir ki Başak Burcu “*elinde bir demet buğday tutan bakire*” olarak tasvir edilmiştir. 25 Aralık'ta bir astrolojik olay gerçekleşir: 21 Aralık kış gündönümüdür. Kuzey yarım kürede 22 Aralık'ta güneş ufuktaki en düşük noktasına gelir. Güneşe tapan paganlar bunu “Güneşin Ölümü” olarak ifade etmişlerdir. Bundan sonra güneşin güneye doğru gidişi 3 gün süreyle durur. Üç gün sonra Güneş, Güney takımyıldızının üzerinde tekrar yükselmeye başlar. 25 Aralık'ta Güneşin olduğu yerde bir HAÇ şekli görülür. Bundan sonra Güneş kuzeye doğru hareket eder ve günler uzamaya başlar...

Bu astrolojik olaylar Güneşe tapan paganlar için çok iyi biliniyordu. Roma'nın devamı için İsa bir Güneş Tanrısı haline getirildi! Bir peygamber ortadan kaldırıldı. İlahi mesaj gizlendi ve Hristiyanlık adı altında bir paganizm yaratıldı...

Artık Zeistgeist videolarını seyredebilirsiniz, paganizm hakkında detaylı bilgilere ulaşabilirsiniz. Bizim bu çalışmada bir hedefimiz İsa'nın İlahi mesajına ne olduğuydu... Zeistgeist veya benzer görüşleri savunanların Hristiyanlığın pagan kökleri üzerine söyledikleri üzerine takdir okurundur.

Biz Hz. İsa (a.s.) hakkında gerçekleri Kur'an referansı ile öğrenebileceğimize inanmaktayız. Bu nedenle aşağıda Hz. İsa (a.s.) hakkındaki Kur'an ayetlerini sunuyoruz:

5. Hz. İsa (a.s.) hakkında Kur'an ayetleri (Kur'an Meali, www.kurandaara.com):

“Andolsun, Mûsâ'ya Kitabı (Tevrat'ı) verdik. Ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Size herhangi bir peygamber, hoşunuza gitmeyen bir şey getirdikçe, kibirlenip (onların) bir kısmını yalanlayıp bir kısmını da öldürmediniz mi?” (Bakara-87).

“Deyin ki: "Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz." (Bakara-136).

“İşte peygamberler! Biz onların bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. İçlerinden, Allah'ın konuştukları vardır. Bir kısmının da derecelerini yükseltmiştir. Meryemoğlu İsa'ya ise açık deliller verdik ve onu Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile destekledik. Eğer Allah dileseydi, bunların arkasından gelen (millet)ler, kendilerine apaçık deliller geldikten sonra, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat ayrılığa düştüler. Onlardan inananlar da vardı, inkar edenler de. Yine Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Lakin Allah dilediğini yapar. “(Bakara-253).

“Hani melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah seni kendi tarafından bir kelime ile müjdeliyor ki, adı Meryemoğlu İsa Mesih'dir. Dünyada da, ahirette de itibarlı ve Allah'a çok yakın olanlardandır." (Al-i İmran-45).

“İsa onların inkarlarını sezince, "Allah yolunda yardımcılarım kim?" dedi. Havariler, "Biziz Allah yolunun yardımcıları. Allah'a iman ettik. Şahit ol, biz müslümanlarız" dediler.” (Al-i İmran-52).

“Hani Allah şöyle buyurmuştu: "Ey **İsa**! Şüphesiz, senin hayatına ben son vereceğim. Seni kendime yükselteceğim. Seni inkar edenlerden kurtararak temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar küfre sapanların üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim." (Al-i İmran-55).

“Şüphesiz Allah katında (yaratılışları bakımından) **İsa**'nın durumu, Adem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı. Sonra ona "ol" dedi. O da hemen oluverdi.”(Al-i İmran-59).

“De ki: "Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve Yakuboğullarına indirilene, Mûsâ'ya, **İsa**'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz. Biz ona teslim olanlarız." (Al-i İmran-84).

“Bir de inkarlarından ve Meryem'e büyük bir iftira atmalarından ve "Biz Allah'ın peygamberi Meryemoğlu **İsa** Mesih'i öldürdük" demelerinden dolayı kalplerini mühürledik. Oysa onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara öyle gibi gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bu konuda kesin bir şüphe içindedirler. O hususta hiçbir bilgileri yoktur. Sadece zanna uyuyorlar. Onu kesin olarak öldürmediler.” (Nisa-157).

“Biz Nûh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, **İsa**'ya, Eyyüb'e, Yûnus'a, Hârûn'a ve Süleyman'a da vahyetmiştik. Davûd'a da Zebûr vermiştik.” (Nisa-163).

“Ey Kitap ehli! Dininizde sınırları aşmayın ve Allah hakkında ancak hakkı söyleyin. Meryemoğlu **İsa** Mesih, ancak Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı (emriyle onda var ettiği) kelimesi ve kendisinden bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve peygamberlerine iman edin, "(Allah) üçtür" demeyin. Kendi iyiliğiniz için buna son verin. Allah ancak bir tek ilahdır. O çocuk sahibi olmaktan uzaktır. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey onundur. Vekil olarak Allah yeter.” (Nisa-171).

“O peygamberlerin izleri üzere Meryemoğlu **İsa**'yı, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yola iletici ve bir öğüt olarak İncil'i verdik.” (Maide-46).

“İsrailoğullarından inkar edenler, Davud ve Meryemoğlu **İsa** diliyle lanetlendi. Bu, onların isyan etmeleri ve hadlerini aşıyor olmalarından ötürüydü.” (Maide-78).

“O gün Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu **İsa**! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhul-Kudüs (Cebrail) ile desteklemiştım. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun. Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı, İncil'i de öğretmişim. Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir kuş oluyordu. Yine benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun. Hani benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkar edenler, "Bu ancak açık bir büyüdür" demişlerdi.” (Maide-110).

“Hani havariler de, "Ey **Meryem oğlu İsa**! Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi?" demişlerdi. İsa da, "Eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının" demişti.” (Maide-112).

“**Meryem oğlu İsa**, "Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofrayı indir ki; önce gelenlerimize (zamanımızdaki dindaşlarımıza) ve sonradan geleceklerimize bir bayram ve senden (gelen) bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandırılanların en hayırlısısın" dedi.” (Maide-114).

“Allah kıyamet günü şöyle diyecek: "**Ey Meryem oğlu İsa**! Sen mi insanlara Allah'ı bırakarak beni ve anamı iki ilah edinin dedin?" İsa da şöyle diyecek: "Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım. Hakkım olmayan bir şeyi söylemem benim için söz konusu olamaz. Eğer ben onu söylemiş olsaydım elbette sen bunu bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ama ben sende olanı bilemem. Şüphesiz ki yalnızca sen gaybı hakkıyla bilersin." (Maide-116).

“Zekeriya'yı, Yahya'yı, **İsa**'yı, İlyas'ı doğru yola erdirmiştik. Bunların hepsi salih kimselerden idi.” (Enam-85).

“Hakkında şüpheye düştükleri hak söze göre **Meryem oğlu İsa** işte budur.” (Meryem-34).

“**Meryem oğlu İsa**'yı ve annesini büyük bir mucize kıldık ve her ikisini de oturmaya elverişli, akarsulu yüksek bir yere yerleştirdik.” (Müminun-50).

“Hani biz peygamberlerden sağlam söz almıştık. Senden, Nûh'tan, İbrahim, Mûsâ ve **Meryem oğlu İsa**'dan da. Evet biz onlardan sapa sağlam bir söz almıştık.” (Ahzab-7).

“Dini dosdoğru tutun ve onda ayrılığa dūşmeyin!” diye Nūh'a emrettiğini, sana vahyettiğini, İbrâhim'e, Mūsâ'ya ve İsa'ya emrettiğini size de din kıldı. Fakat senin kendilerini çağırđın şey (İslam dini), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah ona dilediğini seçer. İçtenlikle kendine yönelenleri de ona ulaştırır.” (Şura-13).

“Meryem oğlu İsa bir örnek olarak anlatılınca bir de ne göresin senin kavmin (seni susturacak bir delil buldukları zannıyla) hemen şamata etmeye başlar.” (Zuhruf-57).

"Bizim tanrılarımız mı hayırlı, yoksa İsa mı?" dediler. Bunu sadece seninle tartışmak için ortaya attılar. Şüphesiz onlar kavgacı bir toplumdur.” (Zuhruf-58).

“İsa, sadece, kendisine nimet verdiğimiz ve İsrailoğulları'na örnek kıldığımız bir kuldur.” (Zuhruf-59).

“İsa, apaçık mucizeleri getirdiği zaman şöyle demişti: "Ben size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa dūştüğünüz şeylerden bir kısmını size açıklamak için geldim. Öyle ise, Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin." (Zuhruf-63).

“Sonra bunların peşinden ardarda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da **Meryem oğlu İsa**'yı gönderdik, ona **İncil**'i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. (Kendiliklerinden) icat ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için onu kendileri icat etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimselerdir.” (Hadid-27).

“Hani, **Meryem oğlu İsa**, "Ey İsrailoğulları! Şüphesiz ben, Allah'ın size, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek, Ahmed adında bir peygamberi müjdeleyici (olarak gönderdiği) peygamberiyim" demişti. Fakat (İsa) onlara apaçık mucizeleri getirince, "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.” (Saf-6).

“Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Nasıl ki **Meryem oğlu İsa** da havarilere, "Allah'a giden yolda benim yardımcılarım kimdir?" demişti. Havariler de, "Biz Allah'ın yardımcılarıyız" demişlerdi. Bunun üzerine İsrailoğullarından bir kesim inanmış, bir kesim de inkar etmişti. Nihayet biz inananları, düşmanlarına karşı destekledik. Böylece üstün geldiler.” (Saf-14).

6. Engizisyon, Auto da fe, Yasaklanan İnciller ve Hristiyanlıkta Reenkarnasyonun Yasaklanması Üzerine:

Hız. İsa (a.s.) öğretisinden uzaklaşmış, ancak onun adı üzerinden Roma paganizmini yaşatan ve Hristiyanlık denilen din organizasyonu, kendi dediğinin dışında düşünen, tartışan, konuşan kim varsa aforoz etti, din dışı bıraktı. Engizisyon mahkemesinde yargıladı, engizisyon ateşinde (auto da fe) yaktı. Bunlar ne için oldu? Roma'nın yeni bir din ile bekası için...

Kanonik İncillerde de doğrular yok mu? Var. Güzel ahlaka dair güzel sözler var, ezilenlere umut var... Ve de doğru yolun dar kapıdan geçen azınlığa ait olduğu gerçeği var... Kitleler uyutuluyor... Çoğunluğun bildiği ve inandığı şeyler doğru değil... Ama içine bir yalan girdi mi çorbanın içine düşen sinek gibi oluyor. Çorba içilemiyor. Dök gitsin...

Hristiyanlığın yayıldığı dönemde korkusuzlar görüşlerini açıkça söylediler ve Engizisyon Mahkemelerince katledildiler. Gizlenenler ise bilgiyi gizli örgütler, gizli tarikatlar olarak sakladılar... Burada İznik Konsülünde yasaklanan İncillerin ve engizisyonda yakılan kişilerin görüşlerinin temelini Reenkarnasyon düşüncesinin oluşturduğunu söyleyebiliriz. Peki, neden reenkarnasyona karşı bu aşırı tepki Hristiyanlıkta verilmiştir? Ve de İslam dininde de reenkarnasyon düşüncesinin pek taraftar bulmadığını görmekteyiz... Nedeni nedir?

Bu konudaki yorumumuz: Reenkarnasyon konusu inanç sahasında kalıp, gerçekliği bilimsel olarak ispatlanmasa da bilimin ve dinin bir konusu olarak, gerçeğin bulunması yolunda özgürce konuşulmalı ve tartışılmalıdır. Bu çalışmamızın konusu olmamakla beraber Kur'an temelli bir İslam inancının reenkarnasyonu kökten reddetmesi mümkün değildir, çünkü buna işaret ettiği düşünülen ayetler mevcuttur.

Reenkarnasyonun reddi konusunda şöyle düşünmekteyiz: Büyük organizasyonlara dönüşen Hristiyanlık ve İslam dinleri tarihsel süreçte "siyasallaşarak" haktan batıla çevrilmektedir. Halkın üzerinde otorite kurmaya çalışan siyasal güçler için Ruhun tekrar tekrar bedenlenerek dünyaya gelmesi fikri, bir özgürleşme, zamanla otoriteyi tanımama ortamına zemin hazırlayabilir. Oysaki ruhun bir kez bedenlenerek, dünyada bir ömür sürmesi inancı, insanları yanlış yapmamak, ölüm sonrası cezalandırılmamak korkusuyla siyasal otoriteye boyun eğmeye yöneltebilir.

Yukarıdaki görüşlerimizden sonra; Ruh ve Madde Yayınları'nın "Evrensel Yasa Tekrardoğuş Cilt 1" adlı kitabından (Evrensel Yasa Tekrar Doğuş,1997). Kilise babası da olan 5 isim hakkında bilgileri özetle aktararak çalışmamızı sonlandırıyoruz. Adı geçecek olan isimlerin reenkarnasyon düşüncesine sahip oldukları için Kilise tarafından cezalandırılması konusunda takdiri okura bırakıyoruz:

1) St. Jerome (347-420): Latin Kilisesi'ne mensuptur. Tevrat'ı *Vulgate* adıyla Latinceye çevirmiştir. Tekrardoğuş taraftarıydı (Bu görüşüne rağmen ermişler arasında ona yer verilmiştir). Transmigrasyon doktrininin en eski çağlardan beri küçük gruplara, ifşa edilmesi yasaklanmış tradisyonel bir hakikat olarak gizlice öğretilmiş olduğunu ifade etmiştir.

2) Lactance (260-325): Hıristiyanlık inancının savunucusudur. Hıristiyanlara eziyet edenlerle mücadele etmiştir. Ruhun ölümsüz olabilmesi için bedenın dağılışından sonra da mevcudiyetini devam ettirebilmesi ancak, onun, bedenden önce de mevcut olması halinde mümkündür, diyerek birbirini izleyen hayatlar dizisi zaruretini dile getirmiştir.

3) St Augustin (354-430): Latin Kilisesi babası. Platonizm ile Hıristiyanlığı bağdaştırmaya çalışmıştır. Tekrardoğuş yandaşıydı ve "Anamın karnına düşmeden önce acaba başka bir bedende yaşadım mı?" demiştir.

4) İskenderiyeli Clement (150-216): Hıristiyan yazar, Origen'in öğretmeni. Metempsikozun, tradisyon vasıtasıyla iletilmiş ve Pavlus tarafından mübah görülmüş bir hakikat olduğunu söylemiştir.

5) Origene (185-254): Yorumcu ve İlahiyatçı. Tevrat'ın yorumunda istiare (alegorik) metodunu kullanmıştır. Doktrini Kilisece **reddedilmiştir**. Tekrardoğuş savunucusudur. Ruhun tekamül ettiğini ve insan ruhunun asla hayvan bedenine dönmeyeceğini savunmuştur.

İsa zamanında var olan ve bir realite olarak Hıristiyanlık öğretisine başlangıçta geçen tekrardoğuş bilgisinin, Origen Doktrininin, M.S. 553'de, Beşinci Ekümenik Konsül (İkinci Konstantinopolis Konsülü) ve İmparator Konstantin'in Origen Aleyhine Aforozları belgelerine bakarak, nasıl aforoz edildiğini görelim:

- **Beşinci Ekümenik Konsül (Bazı Maddeleri):**

(...) II. Bütün makul şeylerin yaratılışına bedensiz zeki varlıkların ve maddesiz varlıkların da dahil olduğunu (...) bunlar arasında töz itibarıyla, kuvvet ve enerji bakımından

birlik olduğunu, bunların Tanrı bilgisi ve Kelamla da bir olduğunu söyleyecek olursa, bunların artık Tanrı'nın cemalini arzulamadıklarını, kendilerini daha kötü şeylere verdiklerini, hepsinin kendine göre bir yol seçtiğini, az ya da çok ince bedenler kuşandıklarını, isimler aldıklarını; çünkü göksel kuvvetler içinde hem ismen hem de bedenen farklılıklar vardır; böylece bir kısmına Kerubim'ler, bir kısmına Sefarim'ler ve prensipler ve kuvvetler ve hakimiyetler ve makamlar ve melekler ve diğer göksel düzenler tayin edildiğini söyleyecek olursa: **Aforoz edilsin.**

(...) V. Kim, psişik bir durumun meleklerden ya da Cebrail'den geldiğini; şeytani ya da insani durumların da psişik durumlardan geldiğini, insan biçiminden tekrar melek ve şeytana dönüşüleceğini ve göksel erdemlerin her düzeninin ya aşağıdan ya da yukarıdan ya da hem aşağıdan hem de yukarıdan geldiğini söyleyecek olursa: **Aforoz edilsin.**

(...) X. Kim, Yeniden Diriliş sonrasında Tanrı'nın bedeninin eterik ve küre biçimli olacağını ve bütün ruhların da Yeniden Diriliş sonrasında böyle olacağını, Tanrı'nın ve diğer ruhların bedenlerini atmalarından sonra, bu bedenlerin doğalarının iptal edileceğini söylerse: **Aforoz edilsin.**

(...) XV. Kim ki ruhların yaşamı önceden olduğu gibidir, henüz inmemiş ya da düşmemiş olduğumuz zamanki gibidir, son da başlangıca benzeyecektir ve son başlangıcın gerçek ölçüsü olacaktır derse: **Aforoz edilsin.**

Arius'u, Eunomius'u, Macedonius'u, Apolinaris'i, Nestorius'u, Eutyches ve Origen'i, bunların din dışı yazılarını ve kutsal Katolik ve Apostolik Kiliselerce aforoz edilmiş ve mahkum edilmiş olanları, yine önceden bahsedilen dört Kutsal Sinod tarafından (ve aforoz edilmiş olmasa da) burada adı geçenlerle aynı fikirde olanları, **aforoz etmeyen de: Aforoz edilsin.**

- **İmparator Jüstinyen'in Origen Aleyhine Aforozları (Madde I), (Konstantinopolis, MS 553):**

I. Kim insan ruhlarının daha önce de var olduğunu söyleyecek olursa, yani önceden ruh ya da kutlu varlıklar olduklarını fakat Tanrı'nın görüşünden sapıp kötülüğe döndüklerini ve böylece onlarda tanrısal aşkın öldüğünü ve ruhlara dönüşüp bedenlenmeyle cezalandırıldıklarını söyleyecek olursa: **Aforoz edilsin.**

Kaynaklar:

1. vrensel Yasa Tekrar Doğuş. (1997). Ruh ve Madde Yayınları, Cilt I, İstanbul.
2. Matta İncili. <https://www.kitabimukaddes.com/kutsal-kitap-hakkinda-bilgilendirme-ve-tam-metni/yeni-antlasma/matta/> (Erişim: 24.12.2016).
3. ur'an Meali. www.kurandaara.com (Erişim: 24.12.2016).
4. Zeitgeist (Zamanın Ruhü). <https://www.youtube.com/watch?v=BRkyY23mgVc> (Erişim: 24.12.2016).